

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Jesus Passus Per Centuriam
Modorum Meditandi passionem Salvatoris nostri illustratus; cui
accesserunt Meditationes In Passionem Domini XLVI. - Juxta numerum
dierum Quadragesimæ

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066405

In Passionem Domini Meditationes Quadraginta Sex Juxta Numerum
Dierum Quadragesimæ,

urn:nbn:de:hbz:466:1-45427

IN
PASSIONEM
DOMINI
MEDITATIO-
NES
QUADRAGINTA
SEX

*JUXTA NUMERUM DIERUM
QUADRAGESIMÆ,*

Ece ꝯ ME

MEDITATIO I.

FERIA 4. CINERUM.

Lotio pedum, Institutio Eucharistia. Exhortatio.

1. **N**on habebat Christus quod lavaret in se ante mortem, reperit in aliis. Voluit ostendere neminem esse tam lotum, hoc est Sanctum, qui non indigeret ut saltem pedes, hoc est affectus, sensualitatisque delicta lavet. Et pœnitentia quidem semper agenda est, sed maximè ante mortem imminentem, ingruensque Dei iudicium, urgenda. O Domine, amplius lava me, etiam ab occultis meis. Delicta juventutis meæ ferventioresque concupiscentias & ignorantias meas ne memineris, sed dele iniquitates meas semper, ut possim ante te sine culpæ & pœnæ obligatione vivere. Adauge ergo in me Spiritum Contritionis semper. Gratiâ etiam age Christo quòd te abluerit & abluat sæpe, non aquâ, sed sanguine.

2. **H**oc est, ait Christus, Corpus meum, quod pro vobis tradetur. Meum est, sed tradetur vobis, & pro vobis, modo vobis proportionato, pro naturæ vestræ exigentia, pro dispositionis singularitate. Intellige; quodammodo in tua potestate esse fructus, quos, & quantos voles, ex Eucharistia, imò ex omnibus Sacramentis percipere, quantum te disponis; quam capax vas cordis affers, tantum sumis. Sed quid est quod iturus ad Passionem, Eucharistiam Sacram instituit? an quia tibi pugnæ sunt, cum natura, cum malis habitibus, & Passionibus, parare voluit tibi auxilium, & præbere pharmacum?

g: Di
 bic
 oper: 12
 Tom 113
 N: 8

cum? Vide quæ sit causa, quòd toties Corpus Christi sumens, tamen effrenes indomitasque passiones habeas? deinceps dignius hoc Sacramentum tractare proponas. Sat bene tractat, qui ejus sumptione proficit.

3. **E**Xhortator ad dilectionem mutuam Christus, nihil enim prodest Corpus exterius Dei causâ affligere, charitatem autem mutuam deserere, multos invenies, qui carnem graviter atterunt, paucissimos autem, qui in communitate viventis aliorum mores tolerare, aliisque moribus propriis molesti non esse sciunt; cogita particulares casus, & personas, quibus tu vel alios ferre non soles, vel aliis ipse molestus es, & emendate in iis, disceque ita esse (juxta Christi petitionem) unum cum omnibus, sicut Filius cum Patre Æterno unum est. Frustra enim appetes uniri Deo, nisi fueris unitus cum proximo; & sicut propter servandam unitatem cum Deo; ita & propter servandam pacem cum proximo multa subeunda sunt, quæ nollet caro.

FERIA 5. POST CINERES.

2. *Egressus Urbe. Tristitia, Relicti discipuli.*

1. **N**on vult Jesus ad nostram Redemptionem capi & rapti in urbe; & tu si vis animam tuam redimere à peccatis, occasiones, conversationes, tumultus fuge. Cogita, in quæ peccata, quibus occasionibus sæpius graviusque cadis, & quomodo ex istis cœnaculis ac domibus egrediaris dispice, & accurata facpropofita.

2. **I**n itinere, ex urbis egressu, occupat Christum pavor, tœdium, tristitia, condole, & contristare cum Christo, & scito, quòd si ser-

si servire volueris Deo, Christumque sequi, & à te ipso, tuisque sociis desciscere, reluctantem sis experturus naturam, consuetudinem, reprehenses, linguas, unde tœdia, tristitiæq; nascuntur. Sicut autem Christus pergit hæc sentiens, & tu nolis Christo magis esse delicatus, sed sta in timore, & præpara animam.

3. **R**eliquit Discipulos Christus, tu tamen Christum ne desere, imò pete ab illo, ut te secum assumere, & spectatorem, ac si placeat consortem etiam Passionis suæ esse velit; hoc ut assequaris, cura esse fervens ut Petrus, purus ut Joannes, simplex & sincerus ut Jacobus. Et omnino hîc statue per totam hanc Sanctam Quadragesimam Christum Dominum patientem animo sequi, observare, imitari, compati; postulans ab illo, ut tibi lumen, fervorem, constantiam donet, quo multa in Christo patiente cognoscere, exprimere in te, in omnibus autem coram ipso perseverare possis.

FERIA 6.

3. Oratio, Calix, Sudor sanguineus.

1. **D**isce à Christo, quomodo debeas, & quando orare Christum; in maximis delationibus maximè Christus orat, ferventissimè, diutissimè, humillimè, resignatissimè: tu contra, non nisi tunc oras, quando deliciis spiritualibus affluis; in oratione es tam incircumspectus, præsumens, piger, vagus, rarus. Quamquam est etiam alius tuus scopulus; ut ad orationem non recurras, nisi quando necessitas te cogit, quando autem quies est, & securitas, facillimè orationem negligis.

2. In-

g: Di
Bick
oper: 12
Tom 115
N: 8

2. **I**nfirmæ suæ condescendens Christus naturæ, calicem Passionis auferri petit à se, & tamen rationali parte promptissimè illum acceptat, petitque non suam sed Patris fieri voluntatem. Orat ergo pro se, contra se, quod petit auferri, hoc postulat impleri. Disce & tu in pugnis interioribus te gerere debite, nec attendere quid caro possit, sed quid spiritui expediat & prodest. Quidque ratio, & Deus, & superior velit. O si induere conareris affectum illum Jesu Christi, quo ille oblatum à Patre per manus confortantis Angeli Passionis calicem hausit, & jam tunc absorbit, ut tu quoque Crucem, Dolorem, contemptumque tui pro Christo assumere, & sustinere, eadem illâ aviditate, & constantia velis. Nemo enim Christo melior patiendi Magister, utinam & tu sis discipulus saltem bonus.

3. **S**udat Christus, putas præ deliciis, & otio? Quin & tu te resolvis & tandem statuis Christo servire usque ad defatigationem, non ausim proponere usque ad sanguinem Domine Jesu, sed si tuæ voluntati placet, fiat. O anima non potes sudare sanguinem tuum pro Christo fundendo, suda saltem Christi sanguinem colligendo. Sanguis Christi, perfectio tua, Sanguis Christi, salus animarum. Guttæ sanguinis Christi, sunt minimæ occasiones merendi, & Deo placendi, quæ ideo guttæ, quia videntur parvæ, ideo sanguis, quia à Christi sanguine habent, ut rectè usurpatæ ad vitam æternam possint prodesse. Guttæ sanguinis Christi inspirationes bonæ, quòd enim à Deo dentur meruit Christus suâ Passione. Hunc omnem
fan-

sanguinem si curasti, sanguineum Christi sudorem collegisti, ideo pretium laboris à Christo sperare potes, sed heu sanguinis Christi sudor factus est decurrens in terram, in vanum, &c.

SABBATO.

4. *Dormitio discipulorum. Obviatio hostibus. Osculum.*

1. **O**Rante & agonisante Jesu, dormiunt discipuli. Sic scilicet, quando Deus maxime pro salute nostra excubat, nos peccamus, nos tepiditati, nos torpori & offensis Dei indulgemus, quasi Christus ideo satagat, ut nos nihil agamus: nec veremur amarum illud verbum. Simon dormis? sic non potuisti unâ horâ vigilare mecum? O surge anima mea, exurge à mortuis istis operibus, tepidè, negligenter, frustra, factis, & in luce, sicut filium lucis decet ambula.

2. **S**ciebat Christus festinare Judam & Judæos cum ministris ad se capiendum, festinat ergo & ille, nec cedit, imò procedit obviam, & præcedit amore furorem, sciens licet omnia quæ ventura erant super eum. Ubi tua virtus ô homo, si quid triste, vel à longè, vel falso prælagit animus, si quæ confusionis suspicio se prodit, illicò latibula excusationum, prætextuum, consultationum, dissimulationum, impatientiæ vindictarum, quæruntur. Nunquid hoc est dicere, surgite eamus, ecce occasio patiendi, confusionis, meriti, laboris? Examina te, quoties occasiones hujusmodi à Divina manu oblatas rejicis?

3. Tan-

g: Di
Bick
oper: 12
Tom 115
N° 8

3. **T**Antopere Christus amica sanctarum animarum amat oscula, ut vel falsò, vel fictè accedentium admittat suaviationes; & quantò putas libentiùs acceptaret, à sincero, puroque fervore charitatis profectas? Gloriatu est coram Elia de Achabi quanquam minùs sincera pœnitentia, Deus. O si, vel semel liceat dare veri amoris osculum Christo! O sine semel contingat Christum Iscarioticè osculari; sed quoties (eheu!) sic dedi? quoties jam soleo illo modo dare? Exere affectus anima mea, sed humiles, sed solidos, sed amòrosos, & illis JESUM complectere, & tuis castis oculis Judæ osculum deterge, quodsi oris osculo, indignam te (merito) putas, pedes osculare, lambe vestigia pedum ejus.

DOMIN. I. QUADRAGESIMÆ.

5. *Casus hostium, Captivitas Christi, Fuga discipulorum.*

1. **V**ERBO JESUS prostravit universas hostium phalanges. Eheu! quis sustinebit judicantem, quem nemo sustinere potest patientem. Potuit Judas sustinere lavantem pedes, admittentem ad osculum, dantem sui Corporis Sacramentum, amici nomine compellantem, proditiõnis signum exprobrantem: non potuit, quod re ipsâ esset, de se confitentem. Scilicet omnes alios vultus Dei, peccator eludere potest, germanam Dei faciem non potest; facies hæc, est ipsum Esse. Ego sum, ait, qui vos creavi, qui Patres vestros ex Ægypto eduxi. Ego sum in quem cadere non potest infirmitas. Ego sum à quo totum vestrum dependet esse. Ego sum solus, & extra me alius non est ullus, & ut

112
2
scel
III
7

& ut sciatis quòd vos non possitis, nisi quantum ego concedo. Cadite &c. Ut quid ergo scelera sceleribus cumulas homo, & tepiditate auges negligentia? An nescis quòd qui te iudicat Dominus est? Audi sæpe Christum ingeminantem. Ego sum Creator tuus, Redemptor tuus, Judex tuus, Punitor tuus, quomodo servis Creatori, amas Redemptorem, times Judicem? tu autem quid? potes quidem dicere. Ego sum factura tua, redemptus tuus, reus tuus, sed num potes dicere? Ego sum servus tuus, fidelis tuus; non potes? cura ut possis.

2. **C**aptivus Christus in manibus hostium gemit, & compateris illi? meritò; sed vide ne etiam in tuis vinculis gemat. Possisti, aut accepisti illum in specie panis, quàm puro corde, quàm humili ardentique affectu? Vide quomodo Christus te tractetur, num non ut ab his Judæis, num etiam pejus? Judas tradito Christo, præcepit militibus; tenete, ducite cautè, tenes tu, an ejicis? ducis cautè, an tractas in- verecundè? Et quid prodest Christum recipere, si non retines; quid juvat retinere, indignè autem tractare? Captivat Christum, qui viam Dei & veritatem in iniquitate detinet, nec ad justitiam erudit multos, quos potest, quos tenetur.

3. **F**ugiunt Discipuli, quia ad Passionem ventum est. Compatere derelicto Jesu, ex intimis medullis, audiens illum indignissimè haberi ab hostibus, deserì à discipulis. Discite quid possint ex se homines, etsi alias cum Christo conversari assueti, etsi alias ferventes? Cogitata quàm sæpè, quàm facilè, in leviori, quàm præsens est, occasione, à Christo recedis, & turpiter fugis?

g: Di
Bick
oper: 12
Tom 115
N: 8

fugis? Dole de tua inconstantia, & te de tua infirmitate humilia, illud autem Christi robus, quo ille in hac captivitatis suae hora abundabat, à Christo devotè postula, ut ei colligari, cum eo ad praesides trahi, calumnias & cruciatus pati possis.

FERIA 2.

6. Annae examen, Alapa, Responso.

1. **E**Xaminatur JESUS, nec dedignatur subire, judex omnium, censuras impiorum. Tu ita superbus es, ut tua opera nullam mereri censuram, aut reprehensionem putes, nullius iudicio putes esse subjienda. Recole quàm tu piger es, & perfunctorius, in tuæ conscientiae examine, Disce sic vivere, sicque te semper gerere, ut possis cum Christo dicere. Ego palàm locutus sum, & in occulto locutus sum nihil, cogitavi nihil, feci nihil, cujus testem consciumque habere metuam. Disce sic vivere, ut purissimus divinitatis ille oculus, omnia intimè internoscens, nihil in te reprehensibile inveniat.

2. **P**RÔ! quod istud ad aures fulmen verberat? inflicta Christo alapa est anima mea, & tu non tota exhorrescis, pioque stupore palles? Sic scilicet dissimulamus sæpe dum Christo injuriam fieri videmus. Sed videsne in gratiam humanam favoremque Principum impactam esse Christo alapam hanc? Heu respectus humani! quàm frequenter ego vestra causa Christum in faciem cædo, à bono resilio, malum committo! Rubet vultus Christi, ah dolor! sed quid si, non tam rubet à pugno servi, quàm à contemptu meo? certè scimus honestos homines magis pudere repellì, quàm percuti.

V.P. Druzb. Op. VIII.

Fff

3. Quis

Handwritten notes on the right edge of the page, including the number 112 and the word 'scel'.

3. **Q**uis crederet hucusque perventurus Deum-Hominem abjectionis, ut ceret homini vili. Quid me cædis? mea te cæditas à cedendo avocare debuerat, satis alium afflictus, & affligendus sum, quid me cædis? Non ait tamen. Homo, serve impie, quis tu qui me cædis? &c. Anima mea non tu etiam Christo dices huic servo, ejusque supparibus quid Christum cædis? Senti aliquantulum partem doloris & confusionis hujus, quam Christus sustinet, & quæ Christo extorsit hæc verba, & tot alii cruciatus, & indignitates non extorsit. Non protulit illa Christus, ut argueret, sed commiserationem inveniret. Vide quoties dicit anima, quoties conscientia, Regula, Charitas, Obedientia, Paupertas, quid me cædis?

FERIA 3.

7. Caiphas, Falsi testes, Adjuratio.

1. **A** pud Annam Christus examinatur de rebus veris, apud Caipham obruitur falsis, sed quomodo in eo, in quo verum malum non falsum inveniretur? Non est consilium contra Dominum cum stat ante Judices, quando venerit ad judicandum & sederit, quis illud veniet? quis respondebit ei unum pro humana judicia & sententias non time, nec stitiam tuam desere, quam capisti tenere; nocens es, illum time judicem, qui in luce scrutatur etiam Jerusalem. Vide qualis parte sis?

2. **F**alsis testimoniis Christus accusatur, ideoque absolveretur potius si esset apud eos causa, qui veritatem scire, & non potius

g: Di
 bic
 oper:
 Tom
 N
 8

nocentiam opprimere vellent. O quam frequenter accidit etiam iis qui proficere alioquin in bono student, ut non tam resilire à malis consiliis, quàm ea fucatis coloribus palliare, effictaque delictamina conscientis suis, per vim obtrudere soleant? Sæpe injurias vindicant, & zelare pro bono communi se dicunt: dicunt non ideo se narrare, ut detractum famæ sit, sed quia minùs sibi probatur, ut caveant alii, quia res nota est. Discite non cuilibet spiritui credere, sed proba spiritus utrum ex Deo sint, & omnia tua facta, ad sensum horæ mortis, limamque judicii Divini explora. Non enim potest male judicare, qui judicii sui timet habere scrutatorem & interpretem Deum.

3. **A** Djuratur Christus per Deum vivum, & facit pro nominis divini reverentia, dicitque id audientibus hostibus, quod sciebat extremæ sibi fraudi futurum. Quin tu fidenter adjuras etiam Christum ligatum. Adjuro te ut dicas mihi, si tu es Christus: quem ego sequor, cui ego servio? scio te esse, scio per fidem, & intellectum, sed scire volo per affectum, & per altiore quendam, quem magis tuis Sanctis communicare gaudes sensum. Adjuro te mi Jesu per Deum vivum, per tuam, inquam, Divinitatem, ut dicas mihi verbum, quo cognoscam te in luce tua, ut sciam te, & amem te, ut sciam me scire, & me amare te, & ambulare coram te corde sincero & perfecto, prout par est in gradu excellenti, & heroico; utque sciam, quantum adhuc desit mihi. Peres à Christo spiritus prudentiam, quo Christum & scias ipse, & aliis no-

Fff 2 veris

112
2
scel
III
7

veris annuntiare opportunè, fructuose, sed
efficaciter.

FERIA 4.

8. *Scissio Vestium Caiphæ, Blasphemia, mortuus
reus proclamatur.*

1. **I**nvidia quò non deducat? ad actus etiam pe-
dendos & indignos se, sed qui invidia
non videt, eum tamen cui nocere vult, & me-
dum nocendi videt. Commune, & pejus pe-
nis malum, à quo etiam magnorum rari liberi
sunt, imò si qui illi obnoxii, hi maxime. Et tamen
fraudulentum: omnia alia se esse potius quam
invidiam simulat; commissum est officium, ap-
plicatur ad aliquid, successit bene negotium, lau-
datur alter, habetur ejus ratio: quid fit? in corde
stulti nascitur invidia, sed zelo Dei, & boni com-
munis induta: itaque mox extenuantur docti
proximi, allegantur mores præteriti, aut eventus
deteguntur defectus, carpuntur bona, & quid
non? Quem diligit Dominus liberabitur à malo
isto; tu anima supplica Christo.

2. **Q**ui ne perderet obedientiam perdidit
vitam, qui adjuratus per Deum ob-
tanti nominis majestatem, verbum verum qui-
dem, sed tamen sibi mortiferum dixit, qui non
suam sed Domini voluntatem fieri petiit, qui cum
à Patre duodecim legiones rogare potuit, pro-
pter Patris tamen obedientiam noluit, is blasphe-
masse Deum dicitur. Frequens talis occasio pu-
tandi in communitate, ubi laudandus quis erit
ibi culpatur. In hac materia, quomodo te gere-
soleas, diligenter dispice, quomodo debeas,
Christo disce.

g: Dr
Bil
oper: 12
Tom 115
Ne
8

3. **R**EUS est mortis Dominus JESUS anima mea, reus omnino; quia cum dilexisset te, tradidit semetipsum pro te, quia in finem dilexit te, morti addictam mortis ream, mortuam; an non qui tangit picem, coinquinabitur ab ea? Falsò conciliabulum istud clamat Christum mortis reum; clama tu verè: Reus es mortis Domine JESU, descendisti de cœlo, incarnatus es, vixisti, laborasti, captus es, omnia facere & pati decrevisti, pro salute mea: verbum autem tuum; quantò magis decretum? quomodo potest transire? reus es mortis. At tu anima mea, non es rea amoris, non amabis amorem istum Christi, qui illum fecit reum mortis tuæ, & pro te? Imò ama, & ad mortem usque amare ut possis Christo supplica. Dignus est enim morte, qui JESUM non diligit mortuum pro se.

FERIA 5.

9. *Sputa, Velamen, Verbera.*

1. **D**Amnatus à Pontificibus, conspuitur à Satellibus JESUS, heu me qualis contumelia? Vultum Angelis desiderabilem & terribilem conspuunt homines vilissimi & pessimi. Heu! quàm sæpe ad ductum Dominorum peccare pergunt subditi & præeuntibus majoribus sulfragantur, sequunturque minores. Formidanda res præesse, imò & magnum esse; si magnus & malus es, magnus peccator es; non enim tibi soli peccas, sed multis, quos tuo exemplo audaciores facis ad disciplinam solvendam, ad negligenda bona; sic vive, tuo ne exemplo alius causam vel minimam peccandi sumat: anima tua, pro anima ejus. Væ mundo à scandalis, sed magis væ scandalis ipsis,

Fff 3

maxi-

maximum autem vae magnis scandali datoribus.
Hactenus Religionis disciplina Virgo fuit, tu
mus eris, qui illam prostitues, scandalum que
cies?

2. **V**elamen Vultui Christi impositum
An ut quo sputorum irreverentissimas
fordes detergat, habeat? an suam ipsius spurem
em impietas spectare horret? An piissimo Christi
vultu moveri, atque mansuescieri se sentiens im-
piorum animus, pius ne fieret timuit, ideoque
Christi faciem velavit? O anima! velamen Chri-
sti vultui nunquam objice, sed ut vel peccantem
te aspiciat Jesus, velis; proderit tibi, sicut protulit
Petro. O si tu vultus Christi velamen esse po-
tuisses anima mea, ut sputa barbarorum haurire,
& ictus excipere, Christoque servire potuisses!

3. **V**erberatur, & de Percussore propheta
jubetur, quasi sit mendax tua Veritas,
ô æterna veritas! sed scilicet quasi per risum stul-
tus operatur malum. O cor, si pium es, hic est
ocasio pietatis; profectibus tuis isthac petra
tunditur, ut tu sugere mel possis, oleumque im-
pinguans caput colligere; cur quæso non pro-
ficis ô anima, quid te ad Sanctitatis, hoc est, ad
constantis ac fructiferæ virtutis studium addu-
cet; si hæ Christi ignominia in oculis tuis, ab ipso
tolerata pro te, non adducet?

FERIA 6.

10. *Negatio Petri, Cantus Galli, Respectus Christi.*

1. **O** Quam miseri sunt profectus nostri, &
quam infirmæ soliditates nostræ? Ille
Petrus, qui Christum præ æstimationis magnitu-
dine, à lotionem pedum arcebat, cum quo præ
fero-

g: Dr
Bick
oper: 12
Tom 115
Ne 8

fervore, in carcerem, in mortem, vel solus ire audebat, jam Christum notum sibi esse, cum juramento, & anathemate, ac detestatione pernegat! Planè hoc apud me frequentissimum. Nunc mire Majestatem Dei revereri, & statim eandem levissima de causa oblivisci ac offendere. Non nosti Petre hominem istum? verè eum non noras, si enim cognovisses, non negasses.

2. **N**egat Petrus, cantat gallus; scilicet, quando homo peccat, conscientia & velut canis custos in foribus peccatum adest. Sed cantus galli Petrum non convertit, neque etiam si peccatum contra peccatorem est, semper illum emendat, verùm Deus est, qui peccata remittit, & converti peccatores facit. Superiores, concionatores, galli sunt; peccant homines, galli canunt, canunt inquam, quia consonè, appositè, harmonicè, pro ingenio, & captu dicunt, sed solus Deus fingit animos, & loquitur ad cor.

3. **S**ol terram respicit, tot oculis quot radiis, per idque varia producit. Respexit Christus Petrum, & convertit in solum petram, amarè quidem Petrus flevit sibi, sed dulciter Christo. Vide quomodo Christus amet animas; tam malè habebatur ipse, & tamen Petrum aspiciebat atque convertebat. Rem Christo gratam facere vis? animam tuam, animas aliorum, ad amaros pro culpis fletus provoca; sic enim Dolores Christi multùm lenivisti. Roga Jesum, ut te frequenter hoc aspectu aspiciat. Verè enim sanitas in portis, hoc est, oculis ejus, & aspectus ejus emissiones aquarum. Respice & tu Christum, efficacis imitationis desiderio frequenter, respice ut ames, ut compatiaris, ut sequaris, ut desideres, gratias agas, imiteris.

SABBATO.

II. Totius noctis blasphemia.

1. **R**Evoca in memoriam omnia, quæ ista nocte Christus ab impiissimis illis passus est, & simul revoca totius mundi, & tua inprimis, quibus occultius & fædius Divinam Majestatem offendisti, scelera, & ea pœnis Christi conferens, illaque harum causam esse agnoscens, amarissime quantum potes culpas tuas deesse, dolores & ignominias Christi in te ipsum transfer, & pœnis tuis luere statue, & contende. Sæpe etiam Deum deprecare pro istis peccatis, quæ vel fœdiora, vel tibi occultiora sunt, nec pro tuis solum, sed pro omnibus illis aliorum peccatis, quæ sunt magis probrosa, occulta, sine pœnitentia, vel ob negligentiam, vel ob ignorantiam culpabilem, relicta.

2. **R**ecogita quanta hominum talium multitudo, qui ex ignorantia Deum graviter offendunt, & existima talia peccata esse nocturna ista Christi supplicia; & quid hic facies? ora pro augendo fidei lumine in mundo, ora pro dandis Ecclesiæ Apostolicis viris, ora pro conversione infidelium, pro emendatione Christianorum. Te ipsum, quâ potes ad hunc laborem Domino offer, accingere, & præparare stude. Condole Christo, quod etiam hodie, in hac nocte gravissimas scelerum pœnas, apud impios homines quasi luat, eumque cum potens sit, & velit, roga, ut hanc noctem quàm efficacissime discutiat.

3. **P**erpende Christi Excellentiam, injuriarum hujus noctis magnitudinem, & longitudinem; excita in te compassionem sensibilem, de tantis injuriis tali personæ infligendis

g: Dr
bick
oper: 12
Tom 115
N: 5
&

Etis. Amoris intensos erga Christum affectus elice. Singulas injurias Christi, actu compensa, conformari Christo, aliquâ tui submissione, & contemptu constitue, & totâ hac v. g. de illius infelicis noctis lachrymabilem memoriam animo retine.

DOMIN. 2. QUADRAGESIMÆ.

12. Concilium matutinum, Condemnatio secunda, Judæ Penitentia.

1. **M**ANÈ factò adducitur iterum ad Concilium JESUS, & statuitur ante Principes Judæorum, examinatur iterum, & an sit ipse Christus interrogatur, Christus JESUS in Sacramento est quasi vinctus in concilio. Examina diligenter anima mea vinctum istum, quem verba Sacerdotalia de cœlo evocant, & sub speciebus velut in carcere collocant, manus verò in altari, tanquam in concilio proponunt, non tamen superbe, sed humiliter, quære ex illo dicens. Si tu es Christus dic nobis? Multum proderit tibi responsio JESU, si respondere dignabitur, & quidni dignetur tibi dicere ad honorem suum, quod respondit Judæis ad perniciem suam. O JESU mi, si tu es Christus dic nobis, dic intellectui, ut te sciat; voluntati ut amet; dic toti Ecclesiæ, ut te honoret; toti mundo, ut credat, & tibi serviat, hosque Passionis tuæ contemptus compenset.

2. **S**ed quid adhuc desideramus testimonium, cum ipsi audiamus de ore tuo piissimè JESU, quod tu sis Christus Filius Dei? Condemnant te Judæi propter vocem hanc: at ego te Salvator mi, veritas mea, & misericordia

Fff 5

mea

mea, amo, & laudo, & toti mundo annuntio
cupio; Quod tu sis Christus. O anima mea
videsne tu Christum Dei Filium, tuus causâ sic
suffictum & humiliatum? audis damnatum? vi-
des denuo vincitum? cur ergo non ingemiscas
ad tale spectaculum? cur non & tu vinciri, &
stringi votorum, diligentia, ac mortificatione,
arctioribus quotidie vinculis gaudes? Vide
molesta sit tibi disciplina? Quid respondebit
Christo obijcanti; Ego vincior, tu vinciri
non vis?

3. **O** Judicia tua Jesu tremenda, judicasti
ipse ab impiis, & tamen simul judicasti
cas impios; fertur contra te mortis iniqua sen-
tentia, & tamen tu quoque iudicium terribile
supra impios pronuntias. Judicasti Petrum ne-
gantem & salvasti; judicasti Judam poenitentem,
& damnasti. ut converteretur, nec Petrus, nec
Judas meruit; reperisti tamen tu in sapientia
tua, unde Petrum salvares; & in justitia inven-
isti, unde Judam perderes. Excita in te anima
mea timorem vincit hujus Jesu, castum, & filia-
lem; quoniam vides in manu ejus claves vitæ &
mortis, & roga, ut nunquam circa te clavibus
mortis, semper autem vitæ utatur, simulque vide-
ne tua poenitentia sit, sicut Judæ.

FERIA 2.

13. *Jesus in prætório. Stat ante præsidem. Silet.*
1. **A**dduci Jesum ad Prætorium, nihil est aliud,
quàm velle Deum habere in conscientia,
perturbationibus obnoxia: vel, velle Christo
quietè servire in multorum inutili conversatione.
Non quiescit Jesus in prætório, nec locum habet
in

g: Dr
bic
oper: 12
Tom 115
N: 8

in corde passionato. Ejice prius turbam, quæ Christum deridet, & tunc Christum introduc. Cogita quibus præcipuè turbationibus movearis? ac quæ in te vitia regnent? quibus inventis, ea ad Jesum adduc, & ipsum, Judicem miseriæ tuæ statue, ut misertus tui sanet te.

2. **S**terit Jesus ante præsidem. ô quâ vultus, morumque modestiâ stetit? stetit sanè tanquam coram eo, in quo potestatem agnoscebat Supernam. Tu vide, quomodo stes, quomodo ambules coram Deo tuo, Præsidente tuo, Fratribus tuis? Non est (ait prædo animarum) Deus in conspectu eorum, nunc interibunt; quid ni intereat Homo (Religiosus) quoties de Deo non cogitat, quandoquidem aut bestia, aut diabolus est? Disce, vel sic te gerere coram Christo, quomodo se Christus gessit coram Præsidente Pilato.

3. **T**aces mi Jesu: nec ad accusationes hostium respondes. O si me silentium tuum silere doceat, quando consistit peccator, hoc est, peccandi occasio, adversum me. O! si fileant mihi inquietudines omnes cordis mei, vanæ & stultæ, ut soli vacem tibi, & os cordis mei loquatur animæ meæ, magnitudinem mirabilium operum & dolorum & contemptuum tuorum? O! si cor meum discat esse fidens in te Deum suum, tibi que causam suam derelinquere, & omnem cogitatum suum jactare in te, cui est cura de se. Vide, quàm sæpe, & quibus occasionibus labaris per linguam?

14. *Mittitur Herodi, Gaudet Herodes, multum interrogatur.*

1. **C**hristus captivus, ligatusque, stipatusque turmis, calumniatorum, obit tribunalia & Palatia Principum, & Præsidium, & Regum. Mi JESU! quid hoc rei est? olim cum te vellent facere Regem turbæ, fugiebas; cum te patibularium facere volunt, Regibus te præsentas? Non poteras ordinare, ut ad unum adductus judicem ab eo damnareris, sed omnibus præsentari volebas? An sic nostrum triumphas fastum, qui ad honores cæci ruimus, à contumeliis verò, maxime verò in conspectu magnatum refugimus, nihilque ducimus acerbius, quàm confundi, aut detractum nobis esse coram honoratis, & multis? An potius delectabant amorem tuum illas confusiones & vincula, itaque velut gloriabundus, aulas Principum oberras, & de te ipso triumphas! O me infelicem, qui ab hoc JESU Spiritu absun longissimè? Aliquando te offende, aliquando confunde anima mea Christi causâ, & hic occasionem ac tempus designa.

2. **Q**uàm sæpe dolente ac Patiente Christo, gaudet Herodes? nempe (ait Christus) mundus gaudebit, vos autem amici mei, contristabimini. Sed quid est, quod viso JESU gaudet Herodes? an quia videt Patientem? Olim audito, quod esset Christus natus, turbatus est Herodes, quidni nunc viso eodem captivo gaudeat? Tanta est benignitas tua piissime JESU, ut etiam ad impios non venias, quin eis gaudium, aut saltem gaudii veri radicem (si tibi obsequi vellent) afferas. Et cur ego de te tam rarò gaudeo,

g: D
 bic
 oper: 12
 Tom 115
 N: 5
 8

deo, nisi quia te non cognosco, tibi non obsequor, tibi non constanter inhareo, sed facile ad temporanea delabor? Non profunt sua Herodi gaudia de Christo, quia importuna Christo; compati sibi Christus volebat, non de sui viiione frivolum gaudium haberi. Sperabat signum à Christo fieri videre, quia non videbat ipsum Christum ante se, signum cui contradicebatur, fieri. Infelix quem illud signum non movebat, quod aspiciebat. O quanta, quàm mira signa in Christo, ante Herodem, stante, Anima mea, tu illa scrutare, cognosce, mirare, sequere, ut autem id possis, Christum deprecare.

3. **I**nterrogatus multis Christus ab Herode tacet, accusatus ab Judæis constanter, constantius tacet. Spernendum se hujus silentii causâ sciebat, nihilominus tacet. Ad quid hæc taciturnitas Domine JESU? O tempus tacendi, tempus loquendi! inutilis quæstio, falsa accusatio, sat bene solvitur, & refutatur silentio. At quàm rara hæc mihi ignotaque virtus, tacere tunc posse, quando silentium meum stultitia reputatur? Piissime JESU, siluisti Herodi inepta interroganti, responde mihi, semper, & nunc utilia abs te poscenti. Responde mihi quantas habeo iniquitates? quid adhuc mihi deest, quàm longè sim à te? quid debeam tibi? quo tu dignus es? quid retribuam tibi pro omnibus, quæ retribuisti mihi? Hæc dum quæro abs te mi JESU, responde mihi, & confer necessaria ut placeam tibi.

FERIA 4,

15. *Spernitur, illuditur, induitur ab Herode.*

7. **S**pernit Herodes JESUM, ille qui erat gavifus de viso JESU, nempe quòd ad pravitatem suam

suam abuti non poterat JESU. Quoties & ego sic sperno Christum, quem ante colui, speterem & caduci commodi, alicujusque solatioli, quo frustratus, Christum, & pietatem abjicio, & bona opera negligo, & quod non gratis servierim Deo, ostendo. Sprevit Herodes Christum; heu indignitatem, sed quid faciam mihi, cui hoc usurpatissimum, inspirationes Dei ad bonam & ad perfectam vitam negligere; quid est videre JESUM & spernere, nisi agnoscere Dei voluntatem, & non sequi?

2. **N**EC sprevisse satis est, etiam illusionis opus. O majestas, tibi ne illudatur? O reverentia cœlestium Potestatum JESU? quem vel ipse Æternus Pater præ reverentia exaudit, atque clarificat, hunc viles homunculi illudunt. Heu me, quàm in me faba cuditur! verbulum unum, signum suspiciosum, meo honori oppositum, noto, ferre non possum, iras, minas, detractiones, inquisitiones spero, hoc certe JESUS non fecit, quod tu, JESU scilicet fidelis servus facis. Conare, Domino, & propone Christo, has illusiones rependere æstimationibus.

3. **S**ed enim bene est; tandem bona causa triumphat, & innocentia candoremicat; sanè dum mali justos irrident, commendant. Noli affligi ò juste, si quid adversi aliquando accidit, si adversarius persequitur sine causa, non est difficile in oculis Dei, tribulationes tuas, vertere in consolationes. Sed, quid mihi, & consolationi, mi JESU, tu pateris, ego solatia somnio. Nolo solatia, tuam potius amplector, illusionem, & stultus tecum reputari malo, quam cum mundo sapiens. O JESU hoc dictamè intime pene-

g: Di
 bick
 oper: 12
 Tom 115
 N: 8

penetrare concede, verè enim hæc meditari, hæc exsequi, hæc quærere, hæc amare, est sapientia quæ trahitur de occultis, abscondita sapientibus, revelata autem parvulis, mansuetis, humilibus.

FERIA 5.

16. Remittitur Christus Pilato, Pax inter Herodem & Pilatum, Nil invenit in Christum.

1. Remittit Christum Pilato, aulica nequitia; tanquam nihil cum eo sibi velit esse negotii. Onimis verè dictum: Exeat aulâ, qui vult esse pius. Aularum servi non possunt esse servi cælorum, & cur multi festinant ad odorandum aulicas ollas, etiam ii, qui scilicet toti mundo dixerunt vale? Remittit Pilato Christum, quisquis bonum, quod ipse agere potest, aut poterat, alteri faciendum relinquit. Juvandus est peccator? & laborare piget, & pergere: pergat aliquis alius; quid iste facit, nisi Christum Pilato remittit? vocat ad emendationem Deus hodie, ego cras me polliceor facturum, an non Christum Pilato remisit? O Piissime JESU non pigeat me tui, non me tuæ conversationis tædeat, in singulas horas & momenta tibi inhæream, & nunquam te à me remittam. Quomodo id cures, & cur negligas? dispice.

2. Inter Herodem & Pilatum Pax est, at non inter ipsos & Christum; impii, semper contra Dominum, & contra Christum ejus, concordēs; impietas enim non esset, si faveret pietati. Age, amicos tuos dispice, & ea quæ tibi sunt amica; eane quæ inimica Christo? ordini, Pietati, disciplinæ, superiori, conscientiæ? si ita est, Herodem Pilato conciliatum scias. O mi
JESU

Jesu sint mihi omnium inimicitia propter
dulces, amicitia omnium sine te omnes amare
qui tuus est, jungatur mihi; qui non est tecum
contra me sit. Nolo amicum non tuum. Vide
an alicubi ob metum humani odii negligas ob-
sequium Deo?

3. **N**ihil invenisti Pilate in Jesu? male qua-
sivisti, invenisses si non malum in eo,
sed bonum quæsisisses; ipse enim est plenus gra-
tia, & veritate, in eoque sunt omnes thesauri sa-
pientia, & scientia Dei. Quanquam mihi Jesu non
est in te bonum quærendum, sed à te accipien-
dum; in mari non quæritur aqua, sed hauritur,
& in sole lucem nemo scrutatur, sed usurpat.
Quocirca verè olim per Prophetam dicebas.
Quid invenerunt, inquit, in me Patres vestri ini-
quitatis? etenim Pilatus testatur se nihil mali in-
venisse in te. Hoc si ita est Domine Jesu, (verè
autem est) cur te tam facile, tam levi de causa
deserimus, quasi aliquid extra te inventuri simus
melius te? Anima mea, dic Piissimo Jesu, ante
Pilatum stanti. Mihi autem adhærere Tibi Bone
Jesu, bonum est. Tu gloriatio mea. &c.

FERIA 6.

17. *Tu es Rex? A te metipso? Quid fecisti?*

1. **Q**uærit ex Christo Pilatus, An sit Rex Ju-
dæorum? Non usurpabas mihi Jesu titu-
lum hunc, quin imò oblatum fugiebas, sed ca-
lumnia hostium affingebat tibi, ut te reum apud
Pilatum facerent, & odiosum, cruceque dignum.
Heu mihi, quàm impatiens sum in aliorum de
me oblocutionibus, non affinguntur mihi cru-
cem merentia crimina, non sanguis & vita peti-
tur.

g: Di
bict
oper: 12
Tom 115
N: 8

nr, non raptor ad tribunalia impiorum, verbum tantum est, suspicio sola est, quæ me pœnè ad rabiem torquet. O si tanto Christi exemplo pati discam, & in calumniis gaudere, & objectores earum modeste tolerare.

2. **M**itis JESUS respondet Pilato: A temetipso habes, quod me Regem voces, an ab aliis? si à te, quibus argumentis id dicis? si ex aliorum sensu, quomodo id illi probant? Non ex me sed ex illis, qui me dicunt esse, quare unde probent esse. Sed mi JESU à temetipso hoc dicis, an innocentia tua hoc poscit? pati volebas, sed non debebas; itaque quæ objecta sunt diluis, non tamen te supplicio eximis. Hæc nempe vera est innocentia, carere culpâ, refellere calumniam, subire pœnam & exercere patientiam. Talem patientiam disce anima mea; Hoc est enim ut socium Christi pati? Hoc Passiones Christi exprimere. Talem Patientiam JESU da animæ meæ.

3. **I**ndignatur Pilatus ad Christi responsum, & amare exprobrat. Gens tua, & Pontifices tui tradiderunt Te mihi, quid fecisti. O JESU prius mori coningat, quam sæculares spiritualium subditos prælatorum exemplo, depravatos, dicentes, & exprobrantes audire: Gens tua, & Pontifices tui, tradiderunt te mihi Christe, hoc est, docuerunt me quomodo deberem peccatis crucifigere te. Sed tu ô Pilate quid quæris ex Christo? quid fecisti; quin potius quæris ex illo,

V.P. Druzb. Op. VIII.

Ggg quid

112
2
3
III

quid non fecit? Ipse est per quem omnia facta sunt, & sine quo factum est nihil: tu autem quæris quid fecit? Hoc quod te video Domine JESU vinctum ante Præsidentem, accusatum, pessimè tractatum, captum, venditum, et hostibus vallatum, quid sibi vult? quid est quod fecisti? An hæc est abyssus charitatis tuæ an hæc peccatorum meorum malitia? an hæc est gentibus stultitia, Judæis scandalum, electis verò tuis virtus & sapientia? O JESU mihi aperi oculos meos, ut sciam, Quid fecisti?

SABBATO.

18. *Regnum meum non est de hoc mundo. Ad hæc natus sum. Quid est Veritas?*

1. O JESU Regnum tuum non est de hoc mundo, quid ergo nos adhuc in mundo degimus, si de tuo regno non sumus? O utinam adveniat ad nos etiam Regnum tuum aut tolle nos de mundo, & ad tuum transfer regnum. Hic te despice anima, de mundo es, an de Christi regno? quid in te non mundanum, verba, studia, mores, nonne amas, & amplecteris ea, quæ mundus amat? nonne honor tibi tuaque æstimatio curæ? non contemni negligique fugis? quod si ita est, tuum certè regnum de hoc mundo est: vel potius tu de mundi regno es: proinde de Christi regno non es. Eheu quid prodest Christi regnum cognoscere, sed non habere?

g: D
Bick
oper: 12
Tom 115
N: 58

2. **A**D hoc natus es, mi JESU, ut testimonium perhibeas veritati tuæ, veritati nostræ. & quando credemus tandem tibi? di fidemus nobis? Perhibe mi JESU testimonium in cordi meo de veritate, ut in lumine spiritus tui, cognoscam quid sis tu, quid sim ego? quid debeam tibi, quia pateris tanta pro me? quanti æstimare Passionem tuam debeo? quantum adhærere veritati tuæ, desciscere autem à vanitate, & veritate mea me convenit? O si scias & tu homo ad quid natus sis! an ut de die in diem gravius Deum offendas? an ut quotidie tepore tuo Christo vomitum moveas? an ut ore & labiis & veste servus Dei sis tantum, non magis autem ut servias Deo, in spiritu, & veritate, & testimonium perhibeas veritati Christi, coram pusillis, magnisque simul? Et quomodo tuo satisfacis officio?

3. **Q**uid est veritas? Grandis quæstio, & quam proponere potuit, audire non potuit, quia non meruit, Pilatus. O infelicem! qui veritatem aspiciens non vidit: sciebat quòd per invidiam tradidissent eum, nullam inveniebat in Christo causam, innocentem justumque proclamat, nec tamen veritatem videbat. O infelicem! qui veritatem quæsit veritatem non invenit! O Æterna Veritas, quæram te, inveniam te, agnoscam te, diligam te, audiam te, servem te! O si in omnibus meis motionibus quæram quid est veritas? O si in omnibus veritatem intendam, & nunquam diligam vanitatem, neque unquam

Ggg 2

quam

quam quæram mendacium. Sed heu! quoties vel ipse me ipsum fallo, quoties vana adulatoria, ab aliis libenter audio, & vana vanitatem à vanis aucupor, magnumque ab quid reperisse me puto, si vanitatem assequor

DOM. 2. QUADRAGESIMÆ.

19. *Quem vultis dimitti. Persuaserunt plebs. Non hunc.*

1. **N**on tibi indignitate ipsâ indignior videtur ista optio ô anima mea? JESU Barabbæ componitur, & quis sit vitâ dignior ambigitur! Siccine Domine contemptus es? Siccine te abjicere voluisti? quid misero me fiet, qui contemni, qui abjici nolo? At quid dicam, ego ipse tales Christi comparationes instituo? Peccandum est, aut JESU Christi gratia abstinendum: utriusque occasio est: & ego infelix delibero, quid facto sit opus? quod, quid aliud est, quàm querere ex meis Passionibus & cupiditatibus: *Quem vultis vobis dimitti?* Ostulta cogitatio, nonne ipsum JESU sanctitatis nomen rapit, ad hocque adigit, ut Christum toti mundo præferas? O infelix, præfer Christum, milites, prompte, omnibus omnino rebus, præsertim in præsentia Sanctissimi Sacramenti constitutus.

2. **P**rinces Sacerdotum persuaserunt plebs JESUM perdere, Barabbam liberare. Sic à majoribus orta est iniquitas, & tanta quæ

g: Di
bict:
oper: 12
Tom 115
N: 8

dem iniquitas : persuaserunt non solum dicto, sed magis exemplo, non solum Jesum Barabbæ postponere, sed ad mortem etiam poscere, & cum tumultu vocumque invalescentia perdere. Vide, quantum possit autoritas & potestas in abusum detorta. Vide, ne unquam in Christi perniciem & contemptum veritas persuasionem tuam, autoritatem tuam, exemplum tuum.

3. **O** Pater Æterne, non hunc perde, sed Barabbam; quid enim hic mali fecit? Non placet tibi ô Pater Æterne hæc postulatio, quia utique non expedit nobis: ergo vertimus & dicimus. Non hunc dimitte, sed Barabbam; illum, inquam, Patrem nostrum antiquum, debitorem & fugitivum tuum, captivum draconis, universalem homicidam. alioqui, si fuerit hic dimissus, non poterimus nos salvi fieri, sanguine enim hujus agni lavari nos oportet, si mundi esse debemus. Non hunc ergo Pater Æterne dimitte, non hunc, quia expedit ut unus homo moriatur pro populo, & non tota gens pereat. Sed tu quoque ô homo diligenter nota, quem de duobus dimittas, dimitte nequitiam à te, sed non Jesum; sit apud te liber Jesus, malitia verò vincta & necata, coarctata, & quasi in carcerem missa. Porrò, cum audis ô homo posci ne dimittatur Jesus, sed magis ut crucifigatur postulari à Judæis, adhære constanter Christo tuo, cujus sanguinem & vitam peti, quem ad Crucem advertis postulari, & contristare de tam tristi sermone,

Ggg 3

mone,

mone, aut etiam si vis, petitâ ab JESU licentia gaude, quòd istâ Christi retentione, & captivitate, tua libertas transigatur; pro quare Christo gratias age.

FERIA 2.

20. *Quid faciam de JESU. Quid enim mali fecit? Tolle, Crucifige eum.*

1. **A** Udisne anima quid Pilatus quærat? scilicet, Ecquidnam faciat de JESU? O Pilate! O Judex! quid facies de JESU? si reus? convince, & damna. Si innocens? dimitte, & libera. cur ab accusatore quæris, quid de eo facias? Da tu consilium anima mea Pilato, & persuade quid facere debeat de JESU, an forte dubitas te quidquam profecturam consilio tuo? te igitur ipsam, aliosque, quos atinet, instrue, quid facias, quid faciant de JESU. Multum feceris, si quidquid illi in te displicet, à te rejeceris, si JESUM ad cor mundum, humiliatum, contritum, inflammatum induxeris. Si doloribus Christi participaveris, crucem & ignominias ejus non erubueris? hoc de JESU facio, contentus erit. O si hæc tibi quotidiana esset quæstio, quid faciam hodie? quid hac hora, quid hac occasione de JESU? quem enim deceat scire, quid facere debeat de JESU nisi socium JESU?

2. **Q** Uid enim mali fecit? obtrudit, crucem boantibus Judæis Pilatus, sed quid

g: Dr
bict
oper: 22
Tom 115
N: 8

quid quæris ab his Pilate, quid mali fecerit JESUS, qui JESUM non ideo perdi volunt quia malus est, sed ideo potius quia bonus est. Malus nunquam bonum odit quia malus, sed quia bonus est, & quod contrarius operibus ejus. Itaque in Christo Judæis non est crimen malum esse, sed bonum esse, & quia illi mali, iste bonus, ideo illum crucifigi volunt, tanquam sibi malum, quibus bonum videtur se malos esse, & quia semper malis bonus est malus, utpote contrarius. Attu anima quidni quæris à te ipsa peccante, vel in peccatum inclinante, ingratitudeque in JESUM committere festinante: Quid mali mihi fecit JESUS, quia peccavi, quia peccare meditor? Item, quid mali fecit, ut in eum peccem? imò quid boni mihi non præstitit, quid non præmii promisit, si non peccem, & ut non peccem, utque hoc in gratiam ejus faciam? denique quid non minatur mihi mali, ut non faciam malum?

3. **O** Corda faxea & stuporis furorisque plenissima? Heu quorsum non ascendit furor malorum ubi semel frenos excussit! non pudor, non ratio, non conscientia, non autoritas, non omnis causæ, quæ prætexi posset absentia, retrahit à nefando odio, ab immani invidia. Vide ô homo quanti sit invigilare semper mortificationi passionum, quantumcunque illæ domitæ & pacatæ videantur. Sed, quid audio Bone JESU? te crucifigi, te tolli volunt de medio populi, isti quos tantis affecisti bonis, quos nullis affecisti malis? O mi JESU, tolle

Ggg 4

tolle

112

2
3 cet

III

fu licent
& capiti
are Cae
ali fecit
rat? celli
? O Pila
si reus
dimine
id dereo
lato, &
an form
ilio tuol
er, in-
Mul-
et, à te
umilia-
ris. Si
cem &
JESU
tridiana
ichora,
n decet
locium
t, cru-
s, sed
quid

tolle me, crucifige me tecum, affige me cruci
dolorum, ignominiarumque tuarum; ut gau-
deam in omni adversitate, ac potissimum ut ab
his contemni libenter feram, quibus à me alio-
qui benè fit.

FERIA 3.

21. *Nihil tibi & justo illi. Lotio manuum.
Sanguis ejus.*

1. **N**ihil tibi & Justo illi. Etiam somniantes
liberant JESUM, quantum in ipsis est
at nos, & somniantes, & vigilantes, crucifigi
poscimus, imò ipsi crucifigimus. O homo di-
sce ab hac Ethnica Pilati uxore, scire subrepti-
gere occasiones, nec te immiscere causis & pec-
catis aliorum: quando ergo vides alios pec-
care, contendere, murmurare, quiritari, præ-
fertim de aliis, ac Majoribus: dic tibi ipsi. Nihil
tibi & justo illi.

2. **L**avat manus Pilatus, & tamen contra
conscientiam JESUM damnat innocen-
tem se ab justis sanguine vocat: fuisset, nisi vo-
luntati, & importunitati impiorum cessisset.
Habuit scientiam, non habuit exsequendi con-
stantiam. Et quàm multi tales, qui sunt extra
compositi, quieti, sedati, honesti, loquentes
bona & pia, sed tamen non fugientes peccata,
& in occultis committentes multa, quæ fama
aliorum nocent, quæ repugnant votis, quæ ex-
ternis moribus sermonibusque non concor-
dant.

g: Dr
Bic
oper: 12
Tom 115
N: 8

dant? Heu me, nam ego quoque homo sum, blandiri mihi, insultare aliis solitus, lavo me aforis, inquino intus. Mi Jesu, lava me totum intus & foris, & quasi nivem dealba.

3. **Q**Uæ hæc rabies impiorum istorum, ut sanguinem Christi sumant non super se tantum, sed etiam super filios suos? Mi Jesu! à tam resoluta in malum impietate erue me. Sed quàm acerbo sensu doloris sauciatum est cor tuum piissime Jesu, quando tam infernales, & sanguinis tui sitientes voces audisti? Gloriare tu anima, & gratias Christo immensas age, quòd sanguis ejus sit super te, quòd omnia quæ habes habereve potes bona, à sanguine Christi habeas, quòd majora sint Christi merita, quàm tua peccata; hoc te sanguine lotam, & purpuratam memento, & eum in te, aliisque tuis similibus honora.

FERIA 4.

22. *Christi ante flagellationem nudatio.*

1. **V**ide quò adduxeris Christum anima mea peccatis tuis? Qui terras graminiibus, arbores foliis, cælum stellis vestivit, ipse propter te hodie nudatus est in oculis mundi, ille qui est amictus lumine sicut vestimento, qui indutus est fortitudine, qui pulchritudinem & decorem induit, ille formosus in stola sua, modo nudus est. Considera quoties tu illum nudum constitueris in corde tuo? Quoties te

Ggg s

gratiâ

gratiâ ejus exuisti? quoties merita ejus calcâsti toties illum nudâsti. O ingrata anima, Deus parentes tuos peccatores, noluit nudos à se paradiso ejicere, tu Christum Dei filium, apud te denudas. Nescis, JESUM plus dolere quando te suis donis per peccatum nudatam reddet, quàm quando ipse nudus fuit? O! si conare animam tuam, & aliorum proximorum affuefcas. Christus enim ornatur, dum anima ornatur; siquidem ille pro ejus ornamentis nudari voluit.

2. **P**Aupertatem spiritûs, veram illam, & tantopere Christo amatam, totâque vitâ honoratam virtutem, & sponsam concupiscis? ad hoc exemplar te compone. Nudus est JESUS, & nudum se esse, propter te factum toti mundo ostendat: & tibi misero grande ac grave videbitur carere superfluis! O si etiam disceres carere necessariis! quantò paucioribus eges, tantò minus terrenus es; aliquando te resolve, & nudus esse propter Christum incipe. Non tibi sit pudori vilis vestitus, pauper lectus, modicus cibus, tenuis & misera supellex, nulla tui opinio, æstimatio, cura. Male vestiri paupertas non potest, quantò nudior, tantò cultior, tantò etiam magis debite, & statui suo convenienter vestita; & revera probatum est, faciliùs nihil omnino haberi, quàm aliquid vel minimùm. En Christus à te petit, & exemplo præit, ut omnia propter ipsum re ipsa, rejicias, tergiversaberis?

3. O oculi

g: Dr
 bicti
 oper: 22
 Tom 115
 N: V
 58

3. **O**culi si mundi, si sinceri, si sani estis? innubem solem aspiciate dum licet: non diu enim licebit quippe mox erubescet sanguine: nunc in candorem illum vos intendite, quem jam jam rubicundum aspicietis. Nunc se amor vobis nudum spectandum exhibet, spectate; mox velatum videbitis vestitumque, sanguine scilicet suo purpuratum. Desiderabitis illum videre tunc, sed non erit ei aspectus. O mi JESU contemplari te cupio, sed oculis careo, da illos mihi, ut videam & cognoscam te in plenitudine lucis, in candore nuditatis ut participem de nuditate tua, & purificer puritate tua, sciamque tibi nudare cor meum, ab omnibus quæ terrena sunt, quæ vana sunt, quæ fervorem meridiei non referunt. O! quis det in simplicitate, & sinceritate cordis, te diligere, te potiri, tibi jungi!

FERIA 5.

23. *Alligatio ad columnam.*

1. **Q**ui terras alligavit in nihilo, qui ventos velut in utre conclusit, qui arenam posuit terminos maris, nunc eundem ipsum impii ad columnam alligaverunt. Funes peccatorum meorum, quibus ego à tartareo illo carnifice stringebar, circumplexi sunt te mi JESU, & ego, tantum abest tam immani commovear ut spectaculo, deque peccatorum meorum vinculis tibi detrahendis cogitem, ut potiùs vincula vinculis, hoc est, peccata peccatis addam. O me
im-

impium! te à carnificibus ad columnam alligatum indignor, & nihilominus vincula tibi ex peccatis meis nece, atque augeri patior. Cum tamen si ego non peccassem, sciam te vinctum non futurum fuisse. Si quis ergo doles Christum vinctum esse, tolle peccatum ab anima, Christum solvisti.

2. **F**unes ceciderunt mihi in præclaris, funes mei hæreditas mea, hi ceciderunt mihi in præclaris, mi JESU, tunc, quando potest præclarissima totius creaturæ gemma mihi restituta & reddita. Reddita autem non vulgari quopiam modo, sed verè in præclaris, in doloribus scilicet tuis, in vinculis tuis. O quanti æstimandi sunt mihi funestui, hoc est, dolores tui Domine JESU, quibus mihi hæreditas mea celestis, quam ego vivendo luxuriosè, abeundo peregrè decoxeram, restituta est? O! quam cautè hæreditas hæc mihi, & curanda, & servanda est, quæ tanti constat quæsitore meo, ut pro funibus hæreditatis meæ debuerit ille sustinere funes Passionis suæ!

3. **A**lligatus est JESUS, & in flagella paratus; tu solutus quasi onager incidis, renuens alligari, refugiens flagellari. Hoc scilicet est dilecto conformari, hoc est in myrrha collibus versari, hoc est fasciculos myrræ colligatos offerre. Ah mi JESU! quàm multum te contemplamur nudatum, alligatum, flagellis subjectum, quàm pauci tamen propter te, tecumque nudari, alligari, flagellari gaudemus.

g: Dr
Bict
oper: 12
Tom 115
N: V
8

mus, aut contenti sumus! Da humillime Jesu, qui in Passionis tuæ hora, singulis momentis, novo fervore, novos dolores, pro me subibas, ut ego singulis momentis, recenti spiritu, tibi fervire, & novis modis me tibi, tuæque columnæ, & cruci, alligare, tibi que placere, & conformari studeam, ut omnes inventiones meæ, tuæ inserviant dilectioni, imitationi, possessioni.

FERIA 6.

24. *Flagellatio Christi.*

I. **C**Rudele spectaculum, & dignum ad quod sol exhorrescat, intremiscatque terra. Certè angeli pacis amarè flebant, Regem Angelorum flagellari aspicientes. O indignissimam tragadiam, rerumque catastrophen! servi Dominum, subditi Regem, homines Deum, creaturæ Creatorem, impii Innocentem flagellant; injustè, quia sine ulla causa; indignè, quia tantam personam; ingratè, quia eum à quo tanta bona acceperunt; crudeliter, quia cum tanta animi rabie, maximoque patientis dolore; ignominiosè, quia publicè; & sordido supplicii genere. O! quàm multæ doloris causæ, & circumstantiæ, quibus tamen ego nihil moveor ut cessem à peccato, ut exeam de tepore, ut Regi meo in Passionibus conformer. Heu! quàm multa flagella peccatoris, si tam multa innocentis? Si hæc in viridi ligno faciunt, in arido quid fiet? si Christi fla-

sti fla-

sti flagellatio à matutinis totâ die, nonne peccatorum erit per totam æternitatem?

2. **O** Quàm durè tractanda est mihi caro mea rebellis, siquidem Christus tam immaniter affligi suam innocentissimam patitur? Et carni quidem Christi nihil operatur tanta; pati mea caro longè plura mens sustinere, utpote quæ debuerit in æternis ardoribus ardere. O si pondus sensualitati detrahere, si illam jugiter, discretè affligere, si illam prudenter confundere, animæque regimini subicere sciam, & velim? Quis unquam hosti petenti ignem, quo ille combusturus sit domum exhibitoris ipsius, concessit? quid porrò ego facio, quando sensualitati in cibo, potu, somno, jocis, mollitie, indulgeo, quàm flammam hostis meo, quâ ille me ipsum exurat, concedo, quam obsessis hostibus victualia, & voluptuosa etiam (proh dementiam!) suppedito? hoc non est expugnare, sed confirmare hostem. Disce ab Jesu tractare carnem, verberare, fame, siti, inediâ, fatigatione, frigore, neglectu, duritie, asperitate, hoc enim est verè carnem odisse secundum mundum, amare secundum Deum.

3 **V**idesne Anima mea JESUM, amorem tuum, illum modò candidum, jam jam sanguinis purpurâ rubicundum, totum plagis lividum, vulneribus faucium, sanguine cruentum, dolore exhaustum, ignominiâ abjectum, totum denique aliam? sic alligatum? Sic tractatum

g: Dr
 bicti
 opert
 Tom 115
 N: V
 58

tum, offer Æterni Patris conspectibus, ut saltem propter tam miserum spectaculum misereatur tui, & totius mundi. Offer ipsum JESUM, ipsimet JESU, & per ista ejus vulnera misericordiam posce, dolens quòd ejus tantis doloribus hæctenus gratam te non exhibueris. Offer Spiritui sancto, & pete, ut te ob hunc talem JESUM illuminare, purificare, accendere, confirmare in bono, præservare à malo semper pergat. Immisce te & suppone plagis JESU, quæ jam in ipso locum non habent amplius, & eas tu excipere concupisce. Convertere, vel converti appere, in lachrymas tam copiosas, ut iis balneum abluendo Christo, balsamum illinendis ejus vulneribus suppeditare possis. Roga JESUM ipsum, & amorem ejus, ut velit subtrahere, concursum carnificibus istis, ne ipsum flagellare possint.

SABBATO.

25. *Purpurea chlamys. Corona spinea.*

1. **N**ihil opus erat, ô milites, hac purpurâ JESUM vestiri, quem jam flagella carnificum vestiverant suo sanguine, an quia crudelitatis pudebat, tegenda fuit, an quia quem indueratis vestrâ crudelitate, lubebat etiam vestire ludibrio? an iste est mos peccatorum, ut lancinent Christum sceleribus, interea tamen, vel hypocritis illudant moribus, vel sacrilegis integant velaminibus, vel per impudentiam glorientur, & triumphent de iniquitatibus? O homo vides
ne

ne qualem vestem Christo circumdederis? quæ illa fæda, quam spurca, quàm vilis! Hæc enim illa innocens stola prima quam ipse tibi in Baptismo contulit? ideone contulit, ut eam ita contemneres? O ingratus, redi ad Patrem, supplica ut prodigo, ut tibi proferri jubeat stolam primam primæ similem, ut te scilicet gratum, sanctum perfectum in oculis suis faciat.

2. **Q**uid tibi & spinis mi JESU, gratia capiti tuum, caput gloriæ spinis horum Heu spinæ! pungitis, & planè ac si in creatura injuriam essetis conditæ, sic affligitis caput Mejestatis. At enim, non spinæ culpandæ sunt, sed humanæ malitiæ. Ego Christi corona sum, sed spinea, pulchro nomine, laudabili professione, Sancto instituto glorior & appellor, sed non vivo, non respondeo, non sum quod dico, Ager sum, sed spineus, & Christo tantum tribulos parturio, scilicet super te mi JESU venit illa Patris nostri maledictio: Maledicta terra in opere tuo, spinas & tribulos germinabit tibi; respice JESU dolores tuos præsentis, & fructus surgentes: nonne spinæ omnia? Heu me, si erant in his maledictis terris connumeror?

3. **M**I JESUS vita præsens, vita spinea est, meam cogito & cupio. Quod putem, patet quia amo: quod cupiam patet, quia in hac vita pati recuso: quam si spineam scirem, preffuram ejus ferrem, & molestam esse non mirarer, imò mirarer non esse. Quis calcavit spinas, & non

g: Dr
bicta
oper: 12
Tom 115
N: 8
V

est fauciatus? quis vixit in hoc mundo & non est afflictus? Ecce te oportuit pati mi JESU, ego autem eximi volo à puncturis, qui tamen hæreo in spinis. Pungant me mi JESU propter te spinæ vitæ hujus, & non teneant, ut sic cupiam compati nunc tibi, possim autem postea cohabitare tibi! Da, ut plus delecter spinis tuis, quàm mundi rosis, sit mihi omnis consolatio mundi spinea, sit mihi omnis afflictio propter te rosea. O utinam hoc sentiam in me quod video in te.

DOMINICA 4.

26. *Arundo. Genuflexio. Consputatio.*

1. **A**Rundo in Christi manu quid est? nisi omnia esse arundinea & nullius frugis in conspectu Dei? quid est? nisi omnia tam facile à Deo annihilari, & immutari posse, quàm facile arundo moveri, frangive potest? Arundo ista contumelia Christi est. O! si sciret cujus in probrum cooperetur; quantum sibi metueret; in cujus manu est, ei probrum facit; quid audaciùs, & indignius si sensus & ratio subesset? Sed ô peccator! de te scilicet fabula narratur, qui licet arundo sis, licet in manu Christi sis, tamen non vereris esse Christo Redemptori tuo contumeliosus & probrosus. Quàm facile frangitur arundo, tam facile perditur peccator à Deo: & nihilominus inflaberis tu arundo vento agitata? ô palea à tritico

V.P. Druz. Op. VIII. H h h segre-

segregata! sceptri te putas esse vice, cum arundo sis, & quidem arundo in manu Christi, facilis confractu, igni nata, pondere & valore cassa, nullatenus solida, Spiritui Sancto te exhibens minimè tractabilem, sed refractoria, rebellis, immota ut saxum, &c.

2. **Q**Uæ ista tam subita mutatio? qui modo spinis coronabatur, jam coram illis genuflectitur! an talis hæc genuflexio qualis Coronatio? nescit proficere nisi in pejus malitia, & qualem fecit Regem coronando, talem adorat & salutatur genuflectendo; Nempe Regem dolorum te fecerunt mi JESU, ideo dolores plenas afferunt salutationes. Quid hinc miri documenti bone JESU? primùm quidem, honores quos ego tibi exhibeo, sæpè tibi dolori & illusioni esse, ob suas imperfectiones, defectus, inconstantias. Deinde doces me quid præstare debeam tibi pro passionibus tuis, scilicet honorem, subjectionem, reverentiam, ut sic veros tuos honores, & ignominiosos dolores meis qualibus, qualibus in gloriam tuam obsequiis rependere coner. O Anima mea dilce & assuesce Christo hæc exhibere quàm creberrimè, quàm accuratissimè, potissimum vero in Sanctissimo Sacramento quàm frequentissimè, humillimè, ferventissimè: salutationes, visitationes, genuflexiones, prostrationes exhibe.

3. **O** Rex probrorum, vultusne tuus fordidum, & sputorum receptaculum est! O stupor super stupores: JESUS sic sese abjicere

g: Dr
Bict
oper: 22
Tom 115
N: V
8

dicere potuit, ut in suum vultum illum Theandricum, quem Dei persona faciebat, & sua dignitate Divina per unionem Hypostaticam ornabat, exspui permittat? Proh superbia quousque locum habes in mundo? Cur tanto pudenda spectaculo, ad inferna præceps non ruiſti? humiliavi me aliquando? nunquam tamen ut Christus. Esto faciam ego me infernalium etiam sordium, feciumque sentinam: nunquid Christi humilitatem æquabo? Et tamen aliquam rarò repugnanterque humilior? quam refugio, & non vero contumelias ac confusiones! quam facile mihi complaceo, quam libenter laudes meas opto &c.

FERIA 2.

27. Ecce Homo.

1. **A** Spice Anima mea opus manuum tuarum, tibi per istud (Ecce) propositum. Si nescis quid fecisti? Ecce homo, ecce opus tuum, ecce Jesus factus est, & factus, & saucius, & vulneratus: non est illi species, neque decor! non est illi aspectus: vermis est, & non homo: tu fecisti talem, quia peccasti. O infelix non te commovet spectaculum hoc? non ducceris pænitudine super tantâ nequitiam tuam in unigeniti Dei Filii Jesu Christi contemptione? Si quis patrem tuum sic tractasset, non indignareris illi? si tu Amicum tuum, vel Patrem tuum sic tractasses, non te malitiam tuam puderet? non

Hh h 2 omni

112
 Ecce
 III

omni ratione conareris, tam impium facinus digna pœnitundine delere? Nunc ergo aspice frequenter hominem hunc Anima mea: & exordare opus tuum, detestare peccata tua, deprecare JESUM sic abs te tractatum.

2. **V**idisti Anima mea quid feceris in homine isto, vide etiam quid ipse fecerit in seipso? Fuit Deus, ecce jam homo: fuit jam dives, ecce jam pauper? fuit innocens, ecce accusatus & punitus; fuit Rex, ecce ludibrium; fuit homo, ecce vermis. O quam copiosum spectaculorum theatrum, tibi modum isto uno homine proponitur? Vis humilitatem? ecce homo humilis; vis patientiam? ecce homo patiens, & patientiæ portentum; vis obedientiam? ecce homo obediens; quidquid vis, ecce homo omnium tibi exemplar, Magister, speculum. & heu! nunquid tu talis homo es? nunquid esse debes? nunquid conaris? vis scire qualis homo esse debeas? Ecce homo. Vis scire qualis futurus eras homo, si hic homo non fuisset propter te talis factus homo? Ecce homo.

3. **E**cce Homo. Ah quid qualisve factus propter me! ego autem quid tandem feci hætenus ac facio propter illum? & quid me facere, fecisseque jam decuit, propter talem Deum hominem? O quando me resolvam resolutione seriâ, ut tandem serviam Christo usque ad defatigationem, ad Passionem, ad abjectionem, ad annihilationem? O quando nihil in

g: Dr
Bick
oper: 22
Tom 115
N: V
8

me vivet, erit, eminebit aliud, nisi hic homo? Heu quousque istum terrenum hominem, non hominem, sed jumentum portabo? quando induam illum caelestem hominem, qui secundum Deum creatus est, non de terrâ terrenus, sed de caelo caelestis? Mi JESU, qui factus es propter me homo, & talis homo: da mihi, ut aliquando desinam esse, talis, qualis sum homo: incipiam autem tibi esse, per omnia mihi possibilia, similis homo.

FERIA 3.

28. *Unde es tu? Non haberes potestatem. Majus peccatum habet.*

I. **M**irabilis hæc interrogatio. Unde es tu? eamque & tu ad JESUM usurpa, ex eoque reverenter, & humiliter quære: Mi JESU, unde es tu? scio quod sis à Deo, quod à Deo processisti, & venisti, scio quod sis homo conceptus de Spiritu Sancto, natus de Virgine, sed hoc non quæro abs te mi JESU, illud quæro, unde es tu, tu sic saucius, sic illusus, sic abjectus, sic sanguinolentus? Unde es tu in tantis injuriis tam mitis, in tantis doloribus tam patiens, in tantâ desolatione tam constans? Nec mirare quod ego quæram hoc, etenim quærunt illi, qui in te semper desiderant prospicere, Angeli: sedent & dicunt. Quis est iste qui ascendit de Edom, & de Bosîâ, tinctus sanguine &c. An à peccatis meis, & iniquitatibus meis, talis factus es? An ita plagatus es in domo eorum

H h h 3

qui

qui diligebant te? an bonitas natura tua fuerit te, in tantis malis tam bonum; tam mansuetum, tam mitem; Unde es tu Anima mea, peccatrix olim, modo mundior, tu olim vana modò firmior, tu prona quondam in malum modo constantior, nec sicaversa à bono? Nonne id habes à JESU Christi sanguine? & quod retribuisti?

2. **I**ndignationem Pilato movit silentium Christi, jactabat potestatem vitæ et necis, sed Christus animosè ferociam retulit, & ait; non haberes potestatem adversum me ullam, nisi tibi datum esset desuper. Hoc est humiliari scire, sub potenti manu Dei, hoc est ipsas etiam injurias acceptare, non tanquam à malefatore, non tanquam ab injuriolo, sed tanquam à manu Dei venientes. Nec est ulla efficacior fructuosè sustinendi injurias ratio, quàm cogitare, sibi que persuadere, quod Deus potestatem fecerit injurianti, injuriam faciendi. Quis verò audebit nolle id sustinere, quod intelligit Deum, ut sibi accidat vel permittere, vel etiam præcipere? Dominus Deus hoc mihi sub titulo injuriæ humane misit, ego mancipium Dei mei illud non acceptabo?

3. **V**erè majus peccatum est, Christi ablutum esse tam sæpè, tam copiosè sanguine, nec tamen dignè Christo, Christi què sanguine vivere? majus enim peccatum est in magnâ gratiâ minus bonum esse, quam

g: Dr
Bick 2
oper: 12
Tom 115
N: V
58

in parvâ gratiâ valde malum esse, sicut enim ubi abundavit delictum abundat gratia; ita ubi gratia abundavit delictum sæpe abundat; Unde etiam in die Judicii remissius erit terræ Sodomorum quam domui Juda. quare? utique quia si in Tyro, & Sydone factæ fuissent virtutes istæ, quæ factæ fuerant in Judæâ, in cinere & cilicio poenitentiam egissent. Nunc ergo tu Capharnaum quæ à Deo usque ad cælum exaltaris, vide ne usque ad inferos superbia tua detrahitur. Et quis tam sanctus erit, cui vel ipsa sanctitatis & justitiæ gratia, terrorem timoremque hunc non incutiet?

FERIA 4.

29. *Ecce Rex vester. Regem vestrum crucifigam. Non habemus Regem.*

1. **H**iccine Rex tuus ô Anima mea? an te pudet exprobrationem hanc Pilati audire? an potius gloriæ tibi ducis, talem te Regem habere? si ita est, dic ergo omnibus tuis sensibus, affectibus, motibus: Ecce Rex vester, huic vos conformate, huic vos submitte. O ira, ecce Rex tuus mansuetissimus, cur te non regis? ô cupiditas, ecce Rex tuus moderatissimus, cur te non inhibes? ô lingua, ecce Rex tuus tacitissimus, cur te non franas. ô caro, ecce Rex tuus mortificatissimus, cur te non affligis? si ille Rex vester, utique vos subditi; si ille talis Rex, cur vos non tales subditi? vide, & aliquando intellige anima mea, qualem te deceat esse sub tali Rege.

Hh h 4

2. Re-

2. **R**egem vestrum crucifigam? an hoc absurdum Pilate? ô si scires illud etiam Regem tuum esse, & Regem Regum tuum diceres, Regem meum, Regem Regum crucifigam! sed quin tu magis absurdum reputas homo, Regem tuum Jesum, in tuo conspectu crucifigere? Non solis peccatis gravibus crucifigitur Christus, sed etiam quibusvis imperfectionibus, deliberatis peccatis, immoritationibus, scandalis, verbositatibus, tepiditate, inconstantiâ, neglectu proficiendi, neglectu aliorum salutem, Christi que gloriam promovendi. Horum si quando se dat occasus, tu vide quid agas? potius dicas, itane verum mi Jesu, ego te Regem meum crucifigam? in cruce pendere sinam? &c.

3. **N**on habemus Regem. Quæ ista libertas & emancipatio? an jullo non est lex posita: facit enim ea quæ legis sunt naturaliter, & non ideo quia præcepta lege, sed quia honesta per se, quia placita Deo? ô Beata anima, quæ ita comparata est, ut sine Regere regatur, sine regula vivat ad regulam, quam intra servitii divini limites, non timor, non præmium, sed charitas, sed gratia, sed natura, sed sancta roborataque consuetudo detineat, talis anima dicere potest: Non habeo Regem nisi amorem; quocumque feror, amore feror. Amor meus, pondus meum; etsi Deus meus non præcepisses, etsi non promisisses præmia, non comminatus esses pœnas, non conferres beneficia, ego servire tibi vellem, voluiffem, & volo

g: Dr
Bick 2
oper: 22
Tom 115
N: V
58

& volo JESU; tuus Amor, tibi complacendi desiderium, sit Rex meus, Cæsar meus, pondus meum.

FERIA 5.

30. Major tumultus. Si hunc dimittis. Barabbæ dimissio.

1. **Q**uantò magis Pilatus laborat pro JESU; tantò ampliùs furunt, & tumultuantur Judæi contra JESUM. Quis est iste tumultus, dum JESUS est liberandus? An non est ista interior pugna, quam sentit homo, dum à consuetudine prava consurgere, & quasi à vinculis & morte JESUM eripere contendit? abjicienda est occasio peccati, resistendum cupiditati, sustinenda, vel condonanda injuria, subeunda confusio? prò! quanti tumultus in corde? vis illos sedare? sic age. Constitue una ex parte JESUM, hunc Regem dolorum, ex altera parte illam occasionem, illam injuriam, illam confusionem, & cogita quam partem deceat te eligere & præferre? JESUMNE, an aliam? & nonne JESUM præferes?

2. **S**i hunc dimittis, non es amicus Cæsarum. Ultima hæc est machina Pilato expugnando à Judæis admota, & quidem (proh fortunam!) feliciter. Ille Pilatus, quem tumultus, quem Principum autoritas, non commoverant ad damnationem Christi, hunc unicum verbum pervertit. Et quod istud verbum?

Hh h 5

bum?

bum? nisi illud nefandum, & pudendum
 Quid dicent? Illud inquam, hominibus
 cendi ac satisfaciendi desiderium. O respectus
 humani! qui soli, & semper, JESUM, etiam
 omni ratione repugnante, nihilominus inter
 dissimilis, & funestissimis addicitis supplicia
 O caecae visiones! o non respicientes respici
 ctus! quanta est vestra vulgo in animos hominum
 num potestas! propter vos nihil agitur bonum
 vos facitis ut mala negligantur, sed male: vos
 facitis ut bona omittantur, non bene. Et quae
 potest esse magis mala improbitas, quam unum
 co hominum aspectui, gratiae, favori, respectu
 cio, Deum postponere universum? Hac certe
 re est injuria super omnes injurias, quae Deo
 possunt irrogari.

3. Sic expugnatus Pilatus statim dimisit
 Barabbam. Impossibile scilicet est
 hominibus satisfacere, & servire Christo: ne
 cesse est omnino, aut Christum, aut Barabbam
 solvi. O mi JESU! quoties ego Barabbam dimisi
 liberum, te vero morti addixi, & ad crucem
 duxi? quanquam & tu mi JESU, hostium
 ipsum in tua Passione egisti propter me, me
 me enim ire jussisti liberum, te autem morti
 crucis obtulisti vinctum; extraxisti me de loco
 facis, & ipse in limo profundi haesisti. Com
 medi ego uvam acerbam, tui autem dentes
 stupuerunt; pacis meae disciplina cecidit super
 te: & quid ego retribuam tibi, nisi hostium
 laudis, gratiarum actionis, amoris, & etiam
 vicissitudinis? ut scilicet si quando, aut offe
 der

g: Di
 bict
 oper: 22
 Tom 115
 N: V
 8

dendus tu, aut Barabbas propriæ meæ voluntatis mortificandus, hunc potius malim affligi, & me pro te contemni, quàm te à me offendi: ut sicut tu pro salute mea prostituisti omnia tua, ita & ego pro gloria tua exponam famam, exponam vires, exponam commoditates, exponam vitam, sanguinem, omnia. &c.

FERIA 6.

31. *Damnatur JESUS ad Crucem.*

I. **D**amnatur JESUS. Quid mihi fiet? si justus non salvatur, impius & peccator ubi parebunt? Audite impij, qui Dei judicium ita contemnitis, ac si illud futurum non crederetis; potuit innocentia damnari apud iniquos; nequitia apud justum Judicem DEUM non damnabitur? Invenit Pilatus quomodo damnaret JESUM non inveniet DEUS, quod damnet in peccatore? Et non times DEUM ô homo: tot tantorumque scelerum conscius? Damnari non vis à DEO? damna te ipsum coram Deo.

2. **D**amnatur JESUS. O damnationis rei! caput erigite; damnatur enim salus & vita, ad vitam vestram & salutem instaurandam. Damnatur innocentia, respiret noxius; in salutem enim ejus est ista damnatio. JESUS non solum accusatur, non solum vituperatur, non solum examinatur, non solum judicatur, sed etiam damnatur: tu te extra censuram,

412
?
re cel
III

furam, extra reprehensionem, extra inquisitionem, extra admonitionem, extra iudicium, extra damnationem esse vis? Non est potius iste humilitatis gradus, imò tantò alius, tantò rarior; videas in multis, multos alios humilitatis gradus; hunc non item, nisi in valde perfectis, & ad Jesu Christi mores bene conformatis.

3. AIT

3. **D**Amnatur JESUS, tu absolvi desideras? in eodem iudicio ab eodem Iudice, JESUS damnatur, solveris autem tu, quis de illis discipulum, & non potius Barabbæ sodalem vocet? An non si Patremfamilias Beelzebub vocaverunt, tantò magis domesticos ejus, quomodo ergo tu placere potes mundo, ut non displiceas Christo? Certissimum signum est, te Christo dissimilem esse, si te mundus suâ sententiâ absolvit. Tunc verò Christo similis es, quando te mundus, eodem quo Christum loco reponit, quo autem loco Christum mundus ponit? loco damnationis, odii, persecutionis, crucis, purgamenti, stultitiæ, scandali, peripsimatis; es tu hoc eodem apud mundum loco? spera te prope ad Christum accessisse; proinde plus ama mundi odia, quam studia; Etenim si placueris mundo, omnino necesse erit, te displicere Christo.

SAB-

g: Di
 bicke
 Oper: 124
 Tom 115
 N: V
 8

SABBATO.

32. Traditur voluntati Judæorum. Exutus
chlamyde. Suâ Veste induitur.

1. **D**amnatus JESUS traditur voluntati Judæorum, manibus autem carnificum. Hic cogita anima mea JESUM, in manibus ac potestate tua esse, ut eum vel crucifigas, vel à crucis morte libereres. Ecquid potius ages? non te ad pedes JESU abjicies? & per omnia jura & sacra testaberis, te ejus sanguinem amare, dolere ejus dolore, & in crucifixionem ejus nullo modo consentire? Nolo, nolo: protestor mi JESU, nolo mortem tuam.

2. **P**ostquam JESUS damnationis nuntium audisset, sine dubio immensas Patri Æterno egit gratias, quòd se adduxisset in horam hanc damnationis, quâ posset in honorem ejus, in salutem verò hominum mortem crucis appetere, obtulitque illi suam illam damnationem, ad tollendam Adæ, posteritatisque ejus condemnationem, non solumque non incusavit injustitiam sententiæ, sed inusitatâ quâdam cordis hilaritate, amorisque fervore, illam auscultavit, & ad Crucis trophæum festinavit, longè alacrius, quàm solent ii, quibus aut regii falces, aut triumphales pompæ decreta sunt, jucundo quodam animo memoriam futuræ illius diei recolere solent & exspectare. Vide jam quas tu gratias Deo in contemptibus agas? quomodo te divinis obsequiis, honoribusque offeras

112
recl
III

SAB-

offeras? quomodo aspera, aut etiam iniuria
aliorum de te iudicia auscultes? quomodo
timides timore præcitate confusionis?

3. **D**ucendus ad mortem JESUS, ut cognosceretur ab omnibus, clamor exiit, sua veste induitur. Quis nostrum (qui scilicet imitationem Christi jactamus) qui subiturus aliquid in conspectu hominum omnium generis, præsertim sibi notorum, non dico infame, crudeleque; sed vel aliquantum indecens ac vile, subiturus aliquid confusionis, deperiturus de opinione doctrinæ, ingenii, virtutis generis, industriæ, non cupiat non agnosci? En JESUS alienas vestes ponit, suas sumit, agnosci in sua vilitate, & ignominia vult, & ab omnium ora, oculosque, inter latrones ad crucis patibulum pergit. O JESU, quando tandem hoc germano Spiritu tuo implebor? quando ita crucis & confusionis tuæ fame, & siti cruciabor, ut eam non solum non fugiam, sed etiam quæram, & per omnes circumstantias ultro mihi augeam, & aggravem? JESU! per viscera tua peto, da mihi famem hanc ardentem, assiduam, efficacem: volo statim, volo hodie, semper in omnem crucis ferendæ, & ignominia subeundæ augendæque occasionem imminere.

DOMIN. 5. SEU, PASSIONIS.

33. *Crux Christo imposita & bajulata.*

1. **O** Quam non æquis donamur, tu piissime JESU, & ego vilissimus homuncio,

g: Dr
Bick 2
oper: 124
Tom 115
N: V
88

partibus? Tibi hodie crux mea: mihi caro tua: ego paravi tibi, & imposui crucem, tu parasti mensam in conspectu meo. O Amor Jesu! quid non excogitas? mihi debebatur crux: tu autem amor dedisti illam Christo pro me, ipsum autem Christum in Sanctissimo Sacramento adducis mihi. Mi Jesu, quo te sensu, quo gustu, quâ fame, recipiam? nolo aliam præter illam, quâ tu crucem oblatam tibi suscepisti, & amplexus es. Mansuetissime Jesu, per illud cor tuum suavissimum te rogo, instilla mihi affectum illum tuum crucis tuæ, ut illo ipso, semper erga te, erga Sanctissimi tui corporis Sacramentum, nec non erga crucem tuam ferri velim, & possim, & gaudeam.

2. **C**Rux Christo imposita, est onus peccatorum nostrorum in agno peccata mundi tollente: est opus nostræ redemptionis, est præceptum Patris, est principatus ejus super humerum ejus, est contemptibile lignum, quo in diluvio solvamur; Jesus autem crucem bajulans quid est, nisi spectaculum Patris, victima mundi, botrus torcular suum portans, seu illi impositus. Imperator armatus, scutum hominum, ara simul & victima: vexillifer, & antesignanus, omnes ad se sequendum provocans: Christianorum Stemma, sigillum, prototypon, Adam sub ligno vetito non carpens, sed solvens fructum ejus. Ex his omnibus carpe tu fructum imitationis, gratiarum actionis, admirationis, compassionis, gaudii. Non tam probrosum est Christo crucem suam ferre, quam

quàm peccatis Christianorum offendi; ob crucem sibi impositam non est iratus; ob peccata quantis nos malis non affecit, & pergit afficere Ecclesiam quotidie? quomodo vel ipsum sibi Sanctissimi corporis Sacramentum ab Hæreticorum Turcarumque pedibus calcari sinit? scilicet intolerabilior illi Crux peccatorum est, quam quævis alia; quoniam ne illam ferret, istam pertulit, & perfert.

3. **B**Ajulat crucem JESUS, jam fractus, & destitutus viribus, præ fame, siti, vigilia, vexatione, flagellis, verberibus, doloribus, contumeliis, itineribus, hostium odio, statione tam longâ, similior mortuo quàm vivo; & nihilominus quasi integer esset viribus, Crucem suam tulit, & funesto illi oneri, humeros miserabiles supponit. Ubi meæ deliciae & delicatissimi labores? vix tantillo fatigor labore; jam mei rationem haberi, jam meliori compensari tractatione, jam majori existimatione reponendi cupio; quietos annos velut emeritus exigo, immunitates ab ordinariis postulo. Hoc scilicet est crucem suam etiamsi fortè fatigatus sis, exemplo JESU ad extrema adducti subire? imò hoc est etiam vix acceptam projicere, & pondusejus fastidire. O JESU da mihi heroicum tuum fervorem, ardentissimamque sitim, avidissimam famem tuam, in appetendis subeundisque doloribus & contemptibus propter te, quæ nunquam langueat, nunquam expleatur, nunquam dicat, sufficit; sed potius affer, affer, amplius Domine, amplius.

FERIA 2.

FERIA 2.

34. *Mulieres sequentes. Lamentantes consolantur.*

I. **C**onsidera, quomodo totâ fremente contra Christum Judæorum gentiliumque turbâ, eumque ad mortem deducente, repertæ nihilominus sint aliquot animæ, quæ illum sic tractatum flerent, & lamentarentur; & quidem fæminæ erant, naturâ timidæ, fragiles, contemptibiles; sic scilicet infirma & stulta, & contemptibilia mundi elegit Deus ad suam sapientiam, & relictis potentibus, magnatibus, sapientibus, superbis, donat infirmis & abjectis sentire posse mysteriorum suorum sensus, eorumque dulcedine pasci. Quis discipulorum ausus est tantum, quod audent hæ modicæ fæminæ hoc tempore? nempe Deus, sigillatim fingit corda hominum, & ex quibus vult instrumentum sibi format aptum suis operibus, quod gnarum suæ ineptiæ, bona Deo, mala sibi tribuere sciat: Hinc videas rudes vulgò homines, plus suavitatis in orando experiri quam doctos; imperitos facilius & felicius magnæ etiam exsequi, quam peritos & versatos; scilicet Deus magis præsto est iis, qui se ejus auxilio magis egere sentiunt. Itaque & tu si vis promptum auxilium Dei experiri, nihil te esse posseque practice agnosce; quantò melius id in te de te senseris, tantò celerius ac robustius juvaberis.

2. **L**achrymis compassionem super Christum ostendunt, hæ miserabiles Sanctæ matronæ, & quidem illæ in JESU nihil fortè aliud præter purum hominem calamitosum, nuper in aliquos suorum beneficium, nunc vero indignissimè habitum, & turpissimæ morti destinatum agnoscebant. Quid jam me hoc, quod verè est, de Christo credentem, facere addecet, cùm illum tam indignè tractatum video? & quidem cùm me in causa esse agnosco? prò pudor, & duritia cordium! quàm sæpè vincimur à mulierculis, & rudibus, & sæcularibus, & occupatis hoc mundo? nos scilicet viri spirituales, sapientes, Deo devoti? quot ego totâ vitâ meâ, imò hoc anno, in Christi gratiam, in laudem Dei lacrymas fudi? & quid dicam, quot adii pericula, labores pertuli, onera sustinui.

3. **O** Nunquam frustra in Christi compassionem profusæ lachrymæ? plorant mulieres, vertitur JESUS, & suū oblitus, alienum fletum solatur. O quam promptus est ad beneficia repetenda JESUS; quàm tardus idem, ad vindicandas injurias; tot accepit in Passione sua injurias, neminem tamen ultus est; unicum accepit compassionis affectum, mox rependit. O miram JESU suavitatem! O raram gratitudinis virtutem in nobis, & præsertim erga Deum! utinam illam discam ab
 JESU!

FERIA

FERIA 3.

35. Beata steriles. Montes cadite. Si in viridi.

1. **B**EATA steriles animæ, quæ peccatis suis Christo mortis causam non præbuerunt, vel leviozem præbuerunt; quisquis est magnus est: ego autem talis non sum, qui super multitudinem arenæ maris peccavi. Utinam sterilior-essem, aut planè sterilis ad peccandum, ut beatus hodie abs te, JESU, essem? & quando tandem pigebit me, offendere te? quando tandem renuntiabo perfectè omni non solum malitiæ, sed etiam vanitati, tepiditati, imperfectio- ni? Beata illa sterilitas, quæ frenans concupi- scentiam, domans irascibilitatem, emendans malitias, supplems ignorantiam, ferum peccato- rum extinguit, & concepta suggestionum pra- varum semina elidit. Istam sterilitatem animæ meæ quando tribues mi JESU! ô quare non modo, quare non hac horâ finis turpitudini meæ?

2. **M**ONTES cadite super nos. quorsum iste imber mi JESU? formidanda hæc plu- via est. Sed tamen justitiâ tua DEUS, sicut montes Dei: & quis sustinebit eam, quando congregabis gentes, & disceptabis cum eis? Duplices montes habet Deus, alii sunt suavita- tis, alii severitatis. Primi sunt, mons Miseri- cordiæ, mons Gratia, mons Expectationis ad pœnitentiam, mons Beneficentiæ, mons admo- nitionis, inspirationis, vocationis, mons Pa-
ternæ

ternæ correptionis, mons promissionum æternarum: Beati verò montes, & optandi, qui utinam cadant super nos; & obruant nos, abforbeantque ad salutem. Secundi montes sunt. Mons Justitiæ, mons Vindictæ, mons reprobationis, mons tribulationum, & pœnarum: mons iræ & furoris, mons exprobrationis, mons damnationis æternæ, & ardorum sempiternorum. O montes graves, & intolerabiles, quorum memoriam recolens Job, ne ipsius quidem memoriæ eorum pondus ferre valuit. Illos priores montes, qui nunc negligunt, qui dejiciunt, qui dissipant, complanant, quando in mortis, & Judicii die, posteriores montes imminere sibi, & impendere videbunt, tunc primum clamabunt: O montes pietatis, montes sancti, montes benigni, cadite super nos: at serò. Nunc, nunc hos montes excipiam, ut illos non timeam Domine JESU.

3. **V**erè virens lignum Christus, qui de flore Virga, Virgine sancta excrevit; nunquam virore caruit, nunquam illum deperdidit, nunquam imminuit, sed potius sicut lignum plantatum secus decursus aquarum, ne folium quidem dimisit, fructum vitæ semper in tempore suo dedit. Virens lignum Christus, solus inter omnia ligna sylvarum, & ariditatem & sterilitatem non admittens, unde etiam nec securim nec ignem metuens. Unde autem in viridi isto ligno tanta faciunt! an hoc est severitatis exemplum Divinæ, quod ipsa proponit, ideo, ut sapiente flagellato, & innocente punito, pesti-

pestilens sapiat, & peccator pœnitentiam agat: quoniam si naturalibus ramis non est parsum, quomodo parceretur adoptivis? Si ego adhuc in virente ætate tam sum tepidus, & delicatus religiosus, quid fiet in ætate fractiore? Si tot præventus, & vallatus gratiis, tamen cado, quantum caderem, si illis carerem!

FERIA 4.

36. *JESUS sub Cruce deficit. Simon portare cogitur.*

1. *JESUS sub Cruce deficit. Docet, crucem patientiæ, abjectionis, mortificationis, laboris, pro Christo & animarum salute, ad defectionem usque esse portandam: cadere & mori sub Cruce Christianum, Religiosum, JESU socium decet, abjicere illam non licet. JESUS sub cruce deficit, tu non deficies adhuc sub peccato, & à peccato? non deficies à libera, & soluta, & tepida vita? JESUS sub tua Cruce deficit, ne tu sub ejus unquam deficias jugo. Infirmas enim ejus tua est confirmatio; ne accusa gravitatem & onera Christianæ vitæ, spiritualis vitæ, nondum te illa ad defectionem pressit, sicut tua vita mala Christum pressit, nondum vitam Christi & Crucem, ad defectionem virium portasti; & esto portaveris: portavit & JESUS propter te, prior te; non dignus est ut posterior tu portes pro illo? JESUS fert Crucem usque ad defectionem, non te pudet mollitiæ tuæ? digitus dolet, caput afflictum est.*

est, debilitas invasit, jam eximi à communibus officiis, & pro te suppleri poscis. Robusti Spiritus non est hæc natura; opprimi potest, quiescere non potest. JESUS sub Cruce deficit, & miraris mi JESU, nos illam horrere, nos sub illa cadere infirmos, quæ te Gigantem oppressit? auge gratiam, da Patientiam; ideo enim ut gravitatem Crucis pertulisti, ut nobis alleviaretur. JESUS sub cruce deficit, ejusque ponderi succumbit; sed succumbendo cruci pondus ademit, horrorem & ignominiam detraxit; levitatem verò, sanctitatem, honorem indidit. Hinc tanti ad illam concursus, quos alioqui JESUS non futuros videbat, nisi ipse illi suas vires ademisset, cœlestes verò proprietates impressisset.

2. **D**UM JESUS sub cruce deficit, Simon de villa veniens eam subit; mirum est, cur JESUS qui hæctenus nullius poenæ socium habere voluit, ad solius crucis societatem admittit, & ut crucem Simon pro se, & post se ferret permittit? An tanta est crucis gravitas, ut ei ferendæ JESUS ipse par non fuerit? an potius tanta omnibus crucem ferendi incumbit necessitas, ut nullus ab ea se excusare possit, sed velit nolit eam ferre debeat? An tanta est etiam ejus suavitas, ut eam JESUS abundè persentiens, in alios etiam effundi voluerit, & ab aliis gustari? An ostendere voluit crucis fructum non sibi, sed aliis esse applicandum; applicandum autem non manentibus in villa, seu mundum amantibus, sed exeuntibus de villa, scilicet mundum contemnentibus.

3. Si-

3. **S**imoni Cyreneo de villa, Crux imponitur, post Jesum portanda, cur non alicui magnatum? cur non alicui sapientum? alicui discipulorum? Simon quærendus erat? quia solus Simon cruci ferendæ idoneus est; quem scilicet, non pudeat subjici alteri, qui non innitatur prudentiæ suæ, qui non solum spiritualis vitæ professione gloriatur, qui non ideo Christum sequatur, ut ditior, sed ut melior fiat; uno verbo qui obedire sciat Deo, & omnibus propter Deum: ille dignus est Cruce Christi. O Simon, quàm invidenda fors contigit tibi, vel coactò? O si mi Jesu tuo id mihi contingat munere, ut Crucem tuam subire, post te ferre, ferre autem libenter, hilariter, avidè, imò etiam superbè possim, & velim? quodsi tam ineptus sum, & tanti amoris Crucis tuæ incapax: cogi volo, mi Jesu. Saltem capax ero coactionis, si non sum voluntatis.

FERIA 5.

37. *Vinum myrrhatum Gustat JESUS.*

Non tamen bibit.

I. **N**overcalem animum, & odium plus quàm insatiabile, quod neque benefacere sine tormento novit: præbet vinum myrrhatum, crucifigendo Christo, tanquam eum confortare, aut alienare à sensu doloreque mortis volens, sed ne illa misericordia crudelis non esset, fel admiscet. O crudelitas? si à doloris sensu alienare vis, cur fellis amarore crucias?

Li i 4

An

An propinare odium Christo, quo furebas, volebas? sed quia non poteras, ideo in symbolum & signum odii vel propinabas? An rimabar viscera Christi, quæ sola à tua rabie adhuc immunia restabant? nullum sensum Christo & membrum reliqueras inviolatum; lingua supererat, hæc igitur erat felle crucianda. Molesta erat forsan illa Christi tantis in doloribus patientia, & taciturnitas, felle carere videbatur lingua illa, & cor illud, ergo vel adventitio tingenda erat, ut saltem sic ad asperitatem & querelas proliceretur.

2. **G**ustat Iesus de felle, quia hoc opus erat ad cruciatum gulæ. O Infelix sensualitas, & ciborum delicioforum appetentia, quæ Christo fellis præbet pocula. at ego miser, & ingratus, hoc Christi cruciatu ad gulæ mortificationem non excitor, sed post totam vitam spirituali transactos annos adhuc tentationi quotidie succumbo carnali. O fel Christi, quando tamen mihi sapiens, quando incentiva ista deliciarum, ignisque bestialis pabula perfecte detestabor & excutiam? Jesu mi, per fellis abs te gustati acerbiter, da mihi hostis hujus perfectam, constantem, æternamque debellationem. Mihi ciborum delicias, sibi fellis amarorem Iesus reservavit? sic bonus pastor & Pater sibi subtrahit, ut me pascat.

3. **N**on bibit Iesus vinum myrrhatum, quia confortari noluit ad crucis cruciatum. Nudus ab omni omnino solatio & auxilio pati, & mori

& mori Christus voluit, ut sua Passio plena, & solitaria, & sincera, nullique commoditati permixta esset. Et tu anima mea quando disces, quando assuesces omni exui solatio, & merum Passionis Christi calicem gustare? Renuntia ex nunc in conspectu JESU Christi, omnibus solatiis, quæ percipis ex convictu, ex amicis, ex commoditate, sanitate, successu aliorum, amore & cura, habitatione, talentis. &c.

FERIA 6.

38. Ventum ad locum mortis. Detrahuntur vestes. Crucifigitur JESUS.

i. AD locum mortis venit vita; ut ad locum vitæ venirent mortui; & forte ideo moriente, in loco illo Christi surrexerunt mortui, & venerunt in sanctam civitatem; ut quid ergo in loco mortis adhuc hæres homo? cur non festinas migrare ad regionem vitæ? Venit JESUS ad locum mortis, cur tu fugis locum & occasionem mortificationis? Non stetit Adam primus in loco vitæ, ideo sterit secundus in loco mortis, cur tu stulte primum potius, quam secundum Adam amularis? Pissime JESU, gratia tibi, qui me à monte mortis, ad montem vitæ, terramque viventium trahis, & transfers; confirma, & radica me in hoc loco Sancto, & monte sanctificato, ut nunquam ad regionem morientium convertere animo.

2. **D**Etrahuntur vestes Christo crucifigendo, an non potuit vestitus JESUS crucifigi? potuit, sed crux vestitos non amat; facilius est in paupertate Christi nihil, quàm vel minimum quietè possidere. Exue te homo, exue omnibus, non solum superfluis, non solum utilibus, sed etiam quantum potes necessariis. Opus tibi aliquibus est, sed crux illa non admittit, abjice. Quod non admittat, perfectos crucis amatores aspice, pares tibi, meliores te, juniores, posteriores te, egentiores te, carent quibusdam, quibus tu carere non potes; non te pudet deteriorem esse illis, quibus exemplo esse debueras? Non te pudet superiores alios videre, facere, esse velle, quàm te; cum tamen tu plus illis ad puritatem paupertatis obligatus sis? si in cruce nudus non es? in cruce verè non es; quia plenè in cruce non es, hoc enim quod retines, eò plus de cruce diminuit, quò plus solatii terreni permittit. Nudos perfectè vult Crux, nudos solatio privato, solà vità communi contentos; si in cruce nudus non es? ubi eris? aut in cruce, aut in inferno perfectè nudari debes? elige, ubi potiùs velis. Adam cum gustasset ex ligno vetito, indutus est. JESUS gustaturus de ligno Crucis & tormento, exutus est: an ideò, ut sicut ille cum gustasset nudum se vidit; ita JESUS gustaturus nuditate suâ vestire illum voluit!

3. **T**otà vità suâ JESUS crucem portaverat ab instanti conceptionis suæ, tandem crucifigitur, & eidem configitur. Hoc est

est proficere, hoc est quotidie meliorem fieri, scilicet crucem quotidie plus amare, semper mortificationem suam, plus anhelare. Semper sensualitatis fomenta sibi subtrahere. Crucifigitur Jesus, quando crucifigeris tu? tu inquam, qui tam pridem crucem amplexus es? qui tantopere aliis crucifixionem suam suades? qui te crucifixum esse ostentas, qui alios crucifigis, qui alios crucifixos tantopere vis: & non esse, indignaris? Crucifigitur Jesus, amor ille meus: & cur ego non sum? an ego melior sum eo, quem amo? O quando tibi assimilabor, Amor mi? quando tibi configar? gloriatur quidam magnus crucifixi amator, se Christo confixum esse cruci: quasi dicat; Christum crucifixerunt milites, at non solum, etiam me cum illo, quoniam ubi amor meus est, & ego necessario sum, siquidem anima magis ibi est, ubi amat, quam ubi animat. Item propter me, mihi, in meum bonum, Christus cruci affixus est; at ego quoque propter Christum & Christo crucifixus sum. Præterea, Christus cruci affixus est clavis, at ego Christo; Christum in cruce tenent clavi, me Christus; denique quod est crux Christo, hoc est Christus mihi, confixus est Christus cruci, ego Christo tanquam cruci. O mi Jesu, configantur tibi alii ut diviti, ut pulchro, ut suavi, ut potenti, ut mirabili, ut glorioso, ut triumphanti: ego non sic configi tibi cupio, sed tibi ut abjecto, ut pauperi, ut humili, ut nudo, ut dolenti, ut contempto, ut contumeliis affecto, ut crucifixo. Sapias aliis, in aliis, mihi absit gloriari nisi in cruce tua, absit me scire aliquid

quid in mundo, nisi te, & quidem non aliter
quàm crucifixum.

SABBATO.

39. Titulus, Elevatio, Latrones.

1. **C**Hristum crucifigi, & titulum affigi, quid
est? quàm peccare, & peccatum præ-
dicare? & quoties gloriamur in rebus pessimis?
si quem confudimus, si vexavimus, si irrisimus,
si contristavimus, si in faciem restitimus, veluti
rem bene gestam aliis referimus, quod, quid
est aliud? quàm titulum Christo crucifixo ap-
ponere? Christus crucifixus, titulum sibi ad-
scribi, & nomen addi volebat: qui miraculis
coruscans, nomen suum fileri ab his, quos
sanabat, jubebat: & ego non sic: ego aliquid
mali subii, aliquid probrosi? sileo & latere ipso:
boni aliquid conatus sum? neminem nescire
volo.

2. **C**onsurge tu, qui evangelizas Sion, su-
per montem ascende, elevare, quous-
que sola terra, sola Hierusalem dolores tuos, &
portenta virtutum, amorisque tui spectat? spe-
det etiam aëri, spectet orbis; Anima mea, quæ
est ista, & cui usui parata machina, quàm elevari
conspicis? An hoc pacto scelus suum Israel toti
mundo patefecit, & tanquam Sodomam prædica-
vit? An ignominia dolorisque causâ attollitur?
an ut tu quo tandem currere, quod confugere
possis habeas; exponitur? An liber amoris,
humi-

Dr.
Bickel
oper: 125
Tom 115
N. V
58

humilitatis, patientiæ, paupertatis, doloris, ignominia, tibi legendus expanditur? Elevatur Jesus crucifixus à terra in altum: quousque ergo tibi anima cruce tua parvæ, humiles, & quasi terrenæ sunt? & quando generosa & ardua perpeti incipies?

3. **JESUS** cum latronibus: te pudet agere cum vilibus. Jesus cum sceleratis deputatus est, te pudet humilibus & contemptis accenseri. Jesus inter latrones est, ut inter Angelos & homines, inter reprobos & prædestinatos. Maledicit unus, defendit alter latro Christum, salvatur unus, perit alter, pro! quid hoc? non ambo æque vicini Christo? non ambo crucifixi? audi ô homo, Religiosus es, in cruce es, cum Christo es? sed nondum securus es? Non in cruce pendere, sed Christum agnoscere, defendere, adorare, prædicare, latroni saluti est. Non in Religione esse, sed inibi bonum esse, saluti est. Et de Cruce, & de clauastro, itur ad tartara. **O** JESU: quid prodest te sequi, si non contingat consequi? **O** JESU Crux tua, professio scilicet vitæ hujus, ad salutem mihi sit, non ad ruinam, suffigat cruci spirituali, sed verè Religiosus sim, sed verè moriar tecum, sed non extra te.

DOM.

DOM. PALMARUM.

40. Vestes Christi. Omnis generis blasphemia.
Oratio Christi pro crucifixis.
ribus.

1. **N**UDUS Christus in Cruce pendet? vestimenta ipsius in oculis ejus aut sciuntur, aut sorte obtinentur. Quid est Christum nudum relinquere in Cruce, vestes autem rapere? animæ curam negligere, corpus verò & externa curare, imitationem Christi Crucifixi, & Passiones doloresque ejus refugere: specioso autem servitutis ejus titulo gloriari, & veste contegi, & ob hoc solum exterius Christum sectari, ut honor habeatur, ut curâ victus, vestitus, habitationis, aliarumque necessitatum non sustineatur. Nudus etiam tunc Christus pendet, vestes verò ejus rapiuntur, quando, quod gratiæ Dei opus est, tamen industriæ humanæ propriæ attribuitur; quando etiam, quod tu bene fecisti: alteri, vel ab altero imputatur: patitur hoc Christus in Cruce patere & tu, solamque facti conscientiam, Deo reserua. Vestes Christi, servi ejus sunt, has aliquando Christus relinquere videtur, quando tribulari, vel à sanctitate eos cadere permittit. Quare autem dividuntur vestes Christi, nisi quia non sunt crucifixæ cum Christo; ita ergo & servi Christi, si cum Christo in Cruce essent, dividi ab ipso non possent. Dividuntur autem à Christo ante crucifixionem, quia rarissimus est, qui cum Christo possit sustinere tentationem & mortificationem. Hinc Dominica in Palmis

Palmis Christo stratae sunt vestes, in Passione verò eidem suae detractae, quia scilicet triumphanti Christo & faventi multi sunt servi, ab afflicto verò, etiam sui discedere, non erubescunt. Rarus sanctus in tribulatione Christo conjunctus.

2. **SI Filius DEI es, descende de cruce.**

S Alios salvos fecit se non potest. Sine; videamus an veniat Helias liberans eum. Christus Rex Israel descendat de cruce, & credimus ei. Confidit in Deo, liberet eum nunc, si vult: salvum fac te ipsum & nos. Hæ, & infinitæ aliæ, ab omni hominum genere in Christum, in Crucifixum jactatae sunt blasphemiae. Nullo tempore Christus plures legitur blasphemias, quam pendens in cruce, pertulisse. An ideo quia linguæ peccata, hac ultimâ coronide Christum affligere & à Christo expiari debebant? An quia ubi ultimas Christus exserebat patientiæ vires, extremasque ducebat mansuetudinis lineas, mox mox manum de tabula ablaturus, ibi maximè ad impatientiam, & indignationem, fraude demonis occasiones præbebantur? An quia inchoata bene, & acta fortiter, ut quoque perficiantur constanter, præcipuè est allaborandum, quippe fini maximè Diabolus invidet, & calcaneo potissimùm insidiatur. Cautus ergo esto, tantò magis, quantò magis appropinquans fini, vel vitæ, vel operum, vel officiorum. Item tantò magis Dei laudibus, & servitiis incumbere, quantò plures tibi adversarii con-

con-

confurgunt, & quanto magis opera tua hominibus displicent. Scito etiam extremam Sanctorum, & Perfectorum vitam, ordinariè tribulationibus & tentationibus, inprimis verò detractionibus infestari, ad hoc ergo te prepara & obarma, quantò eris Sanctior, quantò perfectiùs Crucem Christi conscenderis, tantò magis linguis aliorum, & domesticorum lace- taberis.

3. **O** ineffabilis dulcedo cordis piissime Jesu! O vocem ab initio mundi non auditam! O Dignam Dei Filio Patientiam! mansuetudinem, charitatem! Ad vocem istam creatus est quasi denuo mundus, alioquin ob scelus necati Filii Dei periturus. Ad vocem istam magis, quàm ad ipsius Crucifixi spectaculum mollita sunt saxa, excitati mortui, exultavit terra, erubuit mundus, quòd tantam impietatem in tantam pietatem commisisset. O vocem omnibus Christianis, & præcipuè Perfectionis studiosis medullitus ediscendam! O si tu anima mea aliquantum tibi præfigas temporis, ut admirabilis hujus precationis vim, sensum, originem, proprietates, effectus, quàm solidissimè, fructuosissimè, efficacissimè consideres, ediscas, usurpare consuecas; Jesus orat pro hostibus, excusat crucifixores, tu eos, qui tibi minùs satisfaciunt ægrius terre audebis? Pete à Christo, cor Christi erga inimicos tuos.

FERIA 2.

FERIA 2.

41. *Hodie mecum eris. Mater juxta crucem.
Ecce filius. Ecce Mater.*

1. **C**onsidera quàm ferventer conversus sit iste bonus latro ad Christum, qui tam optandam Promissionem obtinere, & dignus cælo evadere potuit. Vide te ipsum, quàm tu pridem in hac Cruce vitæ Religiosæ Christi causâ pendes? necdum tamen mereris audire à Christo, *Hodie mecum eris*: quòd scilicet non tam ferventer converteris. Et non te pudet, quòd Publicani, peccatores, & latrones præcedunt te ad Regnum Dei? quantum dedecus est audire dum latroni dicitur, *Hodie mecum*: te autem formidare ne dicatur tibi: *Nunquam mecum eris*. Cur ergo non aliquando peccata, & vitiosos mores deseris? cur non resolutò animo Crucem Christi amplecteris?

2. **C**onsidera Anima mea, Matrem hanc supra modum mirabilem, juxta crucem Filii consistentem. O mare æneum vere magnum, mare quidem ob amaritudinum copiam, æneum, ob animi tantam in luctibus & doloribus firmitatem! O Mater admirabilis & miserabilis, magna est velut mare contritio tua, & non est qui misereatur tuæ. O stupenda Mater, quæ Christum Jesum Filium parturit iterum, sed non ad vitam, verùm ad mortem,
P. P. Druzb. Op. VIII. K k k non

non cum exultatione, sed cum dolore; non in stabulo, sed in Cruce; non in nocte, sed in meridie. O admirabile & lachrymosum puerperium! O dura Maternitas, quæ hac lege parit, ut prolem amittas, & cujus parere, est Filio carere! O Anima mea, mirare mecum hanc tam modestam in dolore, tam constantem in adversis, tam quietam in tanta perturbatione, tam misericordem in compatiendo, tam mitem in condonando, tam resignatam in Dei voluntatem, tam magnanimam, in honore suo propter Filium crucifixum prostituendo. Pete supplex à Matre ista dotes istas, ardentem illi conformari concupisce, ex corde illi compatere, & modo, quo Filio suo illa compatitur.

3. **E**Cce Filius tuus: Ecce Mater tua. O voces miras, Mortaliumque cordibus optatissimas. Filium effici virginis: quid dulcius? Matrem habere MARIAM, quid securius? O Mater non dedignare nos filios, quoniam Deus non est dedignatus te Matrem, impares tibi sumus nos, sed & Deus te infinitè dignior. Facta tamen es tu Mater Dei propter nos, fias igitur Mater nostra propter Deum, peperisti nobis Deum, parias nos Deo. Non est hæc indigna dignitate tuâ prærogativa, ut fias Mater universitatis, quæ es Mater Majestatis. Facta eras Mater Dei, quando de Spiritu concepisti, facta es Mater omnium post DEUM, quando à Filio vocem istam,
Ecce

Ecce Filius tuus, audisti; die igitur nunc etiam Virgo Sancta, illud tuum solenne, Ecce Ancilla Domini, fiat mihi Fili mi secundum verbum tuum. O Anima mea, accipe ex hac hora Matrem hanc in tua; ut sit deinceps Mater tua. ad illam filiali affectu accurre, illam filiali affectu venerare, illam filiali affectu dilige: illi filiali affectu, fide, assiste, adhære. O MARIA: ecce tu Mater mea; da, & effice, ut sim ego dignus te Filius tuus.

FERIA 3.

42. *Tenebræ totius terræ. Derelictio.*

1. **C**onsidera, crucifixo Christo solem obscuratum in meridie, in plenilunio. Ita scilicet dum Christus peccato crucifigitur, omnes hominis justitiæ, omnis gratiæ splendor, omnis dignitas supernaturalis & meritum ab anima depellitur. Tenebris istis cæcitas Judaici populi signatur, quæ hodieque durat; designatur cæcitas gentilium, in qua vivebant, & ni Christus moreretur, perituri erant; designatur & enormitas omnis peccati, præsertim verò crucifixi Dei, ad cujus sceleris aspectum Sol exhorruerit, & mortem mundo induxerit, tanquam sepulturus æternis tenebris, tanti sceleris memoriam. Ohe? horruit Sol peccatum: nos non horrescimus, imò patramus; vide, quoties in te talis obscuratio solis

Kk k 2

con-

contigerit, quando currebas bene, quando Spiritus Dei adfluebat, quando securus gratiæ Divinæ vivebas, in meridie ipso ad tenebras æternæ calamitatis devolutus? O! quando digne exhorresces, hanc præsumptuosam tuam securitatem, quæ te velut cæcum in foveam peccati detrudit?

2. **S**OL obscuratus est, & tenebræ per totam terram factæ sunt Christo dolente. Usque modò dolet, patiturque Christus, in peccatorum animabus. O tu! si Sol es, quare non contristaris? quare Christi injuriis non condoles? quare non quantum in te est peccata tam in te, si de horum numero es, quàm in aliis impedis, & dolores Christi mitigas? An te obscurari pudet, propter leniendos dolores Christi? & cur non puduit obscurari Christum propter destruendam damnationem tuam? An pretiosior tibi honor tuus, quàm Christo suus? An major apud Christum tu, quàm Christus apud te?

3. **D**EUS Deus meus: ut quid me dereliquisti? verè dicis piissime JESU, & justè quereris, cur derelictus sis; quanquam non est vox & quæstio ista velut ignari, non est indignantis, velut irati: nec est conquerentis velut offensi; sed est magnitudinem doloris opportuno tempore efficaciter declarantis, & se verè pati, ac sentire grandia ostendentis. Derelictus enim eras Domine JESU, non quod

quod dissoluta esset unio illa naturalis & essentialis personarum, & naturæ Divinæ; aut illa Hypostatica unio naturæ humanæ cum Persona Verbi; aut unio gratiæ & voluntatis, aut unio gloriæ, & beatificæ secundum partem superiorem visionis: sed quod dissoluta fuit unio protectionis, quæ ad breve tempus rupta fuit, ut locum oblatio cruenti sacrificii haberet, pro nostra redemptione. Placuit siquidem Patri, Verbo, & Spiritui Sancto, ad exsequendum commune decretum permittere, ut vis humanæ infirmitatis, & possibilitatis, in te ad tempus prævaleret, & sic transigeretur illa hora, de qua olim dixeras ipsemet. Hæc est hora, & potestas tenebrarum. Sic igitur derelictus es, quia permissum est à Deo, ut humana tua natura, absque omni consolatione acerbissimos dolores perferret. Sed quid dices anima, quando de cruce pendens Iesus clamabit ad te: O anima mea, O mea creatio, mea tantâ & tali redemptione, ut quid derelinquis, ut quid dereliquisti me, affixum propter te, ne possem derelinquere te? quid ad hæc respondebis illi?

FERIA 4.

43. *Sitio. Spongia aceto plena porrecta Christo.*

1. *Sitio* clamat Iesus; ô quanta vis illius sitis fuit! quæ hanc vocem expressit; naturalis

K k k 3

ralis

ralis fuit, violentissima fuit, ex summis longis-
simisque cruciatibus, & ex multis, ac copiosis
sanguinis effusionibus, ex continua octodecim
horarum pœna, & jactatione, fatigationeque
contracta fuit. O quibus tibi austeritatibus
corrupta tua natura, impotensque gula frenan-
da est, cum videas Jesum, tanta siti affligi vo-
luisse humanitatem suam?

2. **S**ed est alia piissime Jesu sitis tua gra-
vior, & suavior; sitis scilicet anima-
rum nostrarum, quas videbas pauculas salvan-
das, etsi tu tam copiosum sanguinem pro eis
fudisses. Itaque cupiens plures salvari, cupis
etiam plus pro illis, si ita Patri placeret, cru-
ciari. Itaque clamas, sitio; quasi dicas, quia
plures animas meo sanguine efficaciter salvari
cupio, ideo plures cruciatus & pœnas sitio;
quasi dicas: Attendite animæ, quantum dili-
gam vos, tot jam licet perpeffus propter vos,
adhuc tamen dolores propter vos sitio. quasi
dicas: Attendite iram, & odium hostile: tu
explevisti te pœnis meis, & satiasti, at ego
nondum. Sitio. tu jam fatigatus ô fruar, at
meus amor adhuc sitit, & clamat, Sitio. O verè
aquæ multæ non possunt extinguere charita-
tem! ô animæ Christianæ, ô mea anima cur
tam crudelis es? cur tuo profectu sitim Jesu
non revelas? cur animas, quas ita sitit, Jesus
non sitis? O si posses obtinere, impetrare, ex-
periri, sitim illam Jesu, quâ ille animas, quâ
tuam animam, quæsivit, sitivit, curavit? Vi-
dete

dete Christiani, quid sitiatis? vide tu anima, quid sitis? patine pro Christo? laborare pro Christo? contemni pro Christo? an potius quiescere, honorari, bene habere? & vide quid te deceat, ita sitiente Christo?

3. **S**pongia aceto plena in siti Christo porrigitur. Natura humana spongia est, acetum corruptio. Natura ergo humana corrupta Christo propinatur sorbenda, quando illi præceptum datur de ipsa in Cruce redimenda, ideoque sumpsisse legitur acetum, quia & infirmitatem naturæ, & passionem pro homine pertulit. Liceat quoque mihi piissime Jesu, gustare de aceto tuo aliquando, hoc est, dolores, contemptusque tuos subire propter te, & sic amoris tuo conformari, nec usque ad mortem de crucis, & humiliationis studio remittere.

FERIA 5.

44. Consummatum est.

1. **E**Cquid consummatum est Domine Jesu? peccatum Juda, an peccatum meum? Heu quis scit, an non completa mensura malitiæ meæ, & succedat impœnitens cor, & reprobus sensus? O Jesu, libera me à consummatione ista, & serva me opus manuum tuarum; quia quæ utilitas tibi ex tanto sanguine tuo, pro me fuso; si periero nihilominus in peccato meo?

Kkk 4

meo?

meo? Tu autem anima mea, time peccare, & quaslibet imperfectiones, præsertim deliberatas, serio & constanter vitare propone,

2. **Q**uid consummatum est Domine Jesu? an vita tua, & opus redemptionis nostræ, quod dederat tibi Pater ut faceres illud? verè, nec jota unum præteriisti, ex omnibus quæ audieras à Patre; & ego quando ad tantam consummationem, perfectionemque virtutis me resolvam, ut minimum apicem de voluntate tua, nutuque, & inspiratione mi Jesu non præteream? ut examuslim exsequar omnia quæ requiris à me, ut quàm perfectissimè cupiam, & connitar placere tibi? scio id non esse virium mearum, sed auxiliorum tuorum. Tu ergo mi Jesu consummationem hanc operare in me, & usque ad ultimum anhelitum vitæ meæ, conserva illam, & adauge mihi.

3. **Q**uid consummatum est Domine Jesu? Dolores tui, Passio tua, tempus potestatis in te inimicorum tuorum, charitas tua? Ita sanè: omnia transierunt, consummata sunt, perfecta sunt, præcipuè autem caritas tua, quâ cum dilexisses nos, usque in finem dilexisti, à summo inchoasti amare nos, & non nisi in summo desûisti, dilexisti nos in finem, quia in Sacramento reliquisti nobis corpus tuum, usque ad consummationem sæculi; dilexisti etiam in finem, quando idem, Corpus tuum, in dolores, & mortem ipsam tradi-

disti

disti pro nobis, ita ut tuæ Passionis efficacia, ad finem mundi, infinitis peccatis nostris, non sit exhaurienda. O utinam propter te omnia diligam! adducam ad te omnes animas, tuo sanguine redemptas! omnia aspera, & abjecta, & vilita sustineam propter te, & propter amorem tui, & propter salutem animarum, pretioso sanguine tuo redemptarum!

FERIA 6.

45. *Anima commendata. Mors, Miracula.*
Apertum latus.

I. **C**onsidera JESUM consummatis omnibus, cum clamore valido clamantem voce magnâ, inclinato capite, humili, & ardenti, plenâque amoris, & reverentiæ in Patrem oratione, spiritum, & animam suam, manibus Aeterni Patris commendare, & mori. O miraculum super omnia miracula! ô calamitatem super omnia calamitosa, quæ mundo nunquam contigerunt! JESUS mortuus est, & pulcherrimus ille nexus purissimæ carnis, cum Sanctissima Anima, dissolutus est; sublatum est Individuum ex humano genere maximum, & excellentissimum; flos & corona naturæ humanæ, mundi & omnis creaturæ decus, pretiosissimumque margaritum. O damnum damnis majus! O damnum, quod scelus humanum facere potuit, reparare sola omnipotentia poterit! damnum, cui mundus universus com-

Kkk 5

parari

parari non potest, damnum, cuius solius inflictione deicidium puniri poterat, nisi per illud commissum esset. Desse hoc damnum anima mea, & ad desendendum omnes creaturas convoca.

2. **N**on est convocando opus: sponte veniunt: en terra mota est, en petra scissae, velum ruptum, en mortui surrexerunt. Perculit damni hujus acerbitas etiam rupes, pertigit ad cadavera, & in lymbum, sensumque emortuis dedit, & tu non percelleris? O te saxi duriores, & mortuis magis mortuam animam! mota est terra mortuo Christo, tu etiamnum segnis, in torpore haeres? ruptae sunt petrae, tu quando efficaciam, tam copiosam, & pretiosam, in te fusi Jesu Christi sanguinis, emollesces, & in manibus Dei tractabilis evades? scissum est velum à summo usque ad deorsum, & detexit Sancta Sanctorum; tu quando peccata confessione deteges? quando cor contritione scindes, quando pretium sanguinis Christi, & viam vitae, toti, quantum in te est, mundo evulgare conaberis? Monumenta aperta sunt, cur tu imporum corda, per claves poenitentiae, & praedicationis, Christo patefacere pigritas? surrexerunt mortui, & ad Sanctam Civitatem venerunt: tu quare non surgis, quare alios non excitas, quare ad Civitatem Sanctam, Christi sanguine jam expugnatam, & apertam non festinas, non trahis, non compellis? Moriente vitâ surgunt mortui, scilicet turbata

bata sunt omnia, & in præposteras abiêre leges. Mors non aliter occiditur, aut vincitur, nisi cum ad vitam ducitur; quod enim est mors vitæ, hoc vita morti; & sicut per lucem tenebræ, per tenebras lux occiditur, ita pernicies vitæ mors, pernicies mortis vita est: periit vita, revixit mors, atque hac ratione mortuo Christo prodierunt mortui ad vitam. Mortuus est JESUS propter te? tu quando mori incipies tibi propter JESUM? Vide quos effectus producat hæc mors Christi? quando illum incipies resuscitare in te, in aliis? Vide an tuâ culpâ, an tuâ negligentia, non sit mortuus Christus, etiamnum in te, & in aliorum cordibus? Mortuus est JESUS clamans, orans, caput inclinans, Patri Spiritum tradens & committens, lachrymas fundens. Disce à Christo mori Christiane, ad mortemque te præparare. Clamor est pœnitentia & contritio: Oratio, est veniæ postulatio, & auxilii contra luctas cum dæmonibus imploratio: caput inclinatum, animus est divinæ misericordiæ, & meritis Christi innixus, & confusus. Comploratio & lachrymæ, satisfactio est. Denique Patris compellatio, & Spiritus in manus ejus commendatio, nihil consciam sibi mentem, & Deum videre desiderantem significat. Sic mori te JESUS docuit; sed si mori vis, quomodo mortuus est JESUS: vive, quomodo vixit JESUS.

3. **A** Pertum est latus Christi, ingredi; Cor Christi cupis? patet porta.
Sed

Sed adhuc illud non habes, tibi, tuæque desidia imputa. Et quid est habere cor Christi? inter pericula vivis, cur latus Christi non intras? ingredi anima mea, ingredi confidenter, in hanc officinam bonorum, & donorum, & gratiarum; si times? ibi abscondere: si nuda es? ibi vestire. Si egena es? ditare. Si ægra? sanare: si rudis? erudire: si frigida? calefcitor: si maculata? lavator: si fessa? quiescito: Hic habita anima mea, hinc spira, hinc vive, extra hoc latus nihil tibi placeat, nihil luceat, nihil sapiat, nihil vivat. O JESU, permitte me ingredi in latus tuum, permitte me in hoc divinitatis palatio, in hac sanctitatis sede, in hac amoris officina, in hoc gratiarum gazophylacio habitare; & da gratiam, ut in eo dignè possim degere, vivere, morari in æternum.

SABBATO.

46. Depositio, Unguenta, Sepultura.

1. Tandem accingere anima mea, & JESUM tuum de Cruce deponere; quousque enim illum in Cruce imperfectionum tuarum extends? Considera has Cruces, detestare illas, & emendationem propone. Non seipsum Christus deposuit, sed deponi ab aliis voluit: perseverandum enim est in bonis, & in voluntatis Divinæ impletione, neque pro tuo libitū cessandum, sed quamdiu placet Deo, manendum, & patiendum; quod si molestum est, & pro-

probrosus, cogita, non esse molestius dolore mortis, nec ignominiosius supplicio Crucis.

2. **D**Eposuisti de Cruce JESUM? non est satis; unge insuper, & mundâ syndone involve; unguenta tua, devotio voluntatis, puritas cordis, fervor orationis, stabilitas cogitationis, in Deum defixio mentis, vigor Spiritûs, sublevatio à terrenorum sapore, non solum animæ, sed etiam corporis, sinceritas intentionis, constantia boni operis, denique jugis recogitatio & imitatio Crucis Christi & Passionis. His unguentis JESUM unge, & places; sed unde hæc tibi unguenta? pyxides aromaticas quære. En apotheca plena & instructa JESUS ipse, tot pyxides hîc, quot vulnera, sanguis ejus, dolor ejus, mors ejus, hoc est unguentum ejus, hinc sume unguenta, hæc effunde: nec metue repulsam, in hos usus exposita sunt; securus adi, sume, utere. O anima cur ergo hæc vulnera non amas, non usurpas, non oscularis, non nocte, dieque cogitas. non tibi efficaciter, & medullitus imprimis? JESU, tui hoc muneris est, tu dona.

3. **S**I unxisti JESUM, etiam sepeli. Sepulchrum JESU cor tuum: saxum sit contra peccata & tentationes durum, cavatum tamen, excisum & novum, quia mundum & purificatum, & à turbis passionum secretum & liberum. Ibi sepeli JESUM anima mea, scilicet pactum æternum cum JESU ini, quodd nempè
illi

illi servire, ipsum toto corde amare, memori-
am Passionis ejus semper in corde habere, vir-
tutes ipsius serid imitari, in teque exprimere,
secundum cor Jesu cor tuum dirigere, aliorum
corda ad Jesum adducere, ipsique in perpetu-
um addicere velis. Mi Jesu, mane in me se-
pultus! & ut tantò securius quiescas, sigillum
vulnerum tuorum appone, custodiis tuis cor
meum circumda, ut fiat in pace locus tuus,
quo maneat apud me quietus &
tutus ad mortem.

Amen.

Dr.
Bicki
opert
Tom
N.
88

mori-
e, vir-
mere,
orum
petu-
ne se-
illum
s cor
tuus,

128

celi

III